ISSN: 1307 - 6965
www.yenitiyatrodergisi.com

Mayıs 2022
Sayı: 151
Yıl: 15
Fiyatı: 20 TL / **Taahhütlü fiyatı:** 30 TL

Yayın Türü: Yerel Süreli
İmtiyaz Sahibi: Ömer Göktaş
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü ve Genel Yayın Yönetmeni:
Erbil Göktaş

Hakem Kurulu:
Prof. Dr. Semih Çelenk, Prof. Dr. Ayşe Didem Uslu, Prof. Dr. Sema Göktaş, Prof. Dr. Erhan Tuna, Dr. Öğr. Üy. Erbil Göktaş, Doç. Dr. Funda Özşener, Dr. Öğr. Üy. Gülayşe Temeltaş

Yayın Kurulu:
Erbil Göktaş, Sema Göktaş, Funda Özşener, Ufuk Aşar, Alpay Ekler, Erhan Tuna, Turgay Yıldıran, Yetkin Yüksel, Mete Çubukçu, Gülçin Üstüntaş, Avaşin Yorulmaz, Ceren Olpak, Mustafa İri, Seray Gözler

Hukuk Danışmanı:
Av. Hülya Göktaş

Organizasyon Sorumlusu:
Dalya Uçankuş

Reklam Direktörü:
Mustafa İri
Telefon: +90 534 656 45 03

Dış İlişkiler Koordinatörü:
Serhat Günay

Yurtiçi Temsilcilikler:
Adana: Mustafa Bal, **Ankara**: Mahmut Topçu, **Antalya**: Hasan Kollez, **Aydın**: Emel Selek, **Bartın**: Zafer Gecegörür, **Bitlis**: Gökmen Okdayan **Bursa**: Nergiz Acar, **Çorum**: Mustafa Taşkıran, **Erzurum**: Selim Cinisli, **Eskişehir**: Güney Merve Uysal, **Gaziantep**: İbrahim Yılmaz, **İzmir**: Ufuk Aşar, **Karadeniz**: Umut Şahin, Erdal Karakurt, **Kayseri**: Hülya Göktaş, **Kocaeli**: Yetkin Yüksel, **Kütahya**: İbrahim Vehbi Atabay, **Muğla**: Nafize Çetin, **Mersin**: Mustafa İri, **Ordu**: Yasin Akyüz, **Sakarya**: Kadir Akbulut, **Uşak:** Murat Çubukçu, **Van**: Sabri Şenol

Yurtdışı Temsilcilikler:
Almanya: Şener Bağ, **Avustralya**: Tommy Murphy, **Fransa**: Georges Daniel (Coşkun Tunçtan), **Hollanda**: Şaban Ol, **İngiltere**: Meral Karamuk Uğurşan, **İsviçre**: Elmas Uzun, **Kanada-ABD**: Mahmut Şenol, **Litvanya**: Simona Orinska, **Romanya**: Cristina Modrenau, **Ukrayna**: Özgür Kısır, **Yunanistan**: Evdokimos Tsolakidis

Dizgi:
Muhammed Furkan Altınkaynak
Telefon: +90 545 905 4238

Fotoğraf Editörü:
Yavuz Yılmaz
Bora Elber

Yeni Tiyatro Dergisi:
Kemalpaşa Mah. Cumhuriyet Cad. No: 66, Petan İşhanı, Kat: 2/11, İzmit/Kocaeli

İletişim:
Telefon: 0 216 334 89 75 / 0533 552 76 09
E-posta: erbilgoktas@hotmail.com
İcadiye Mah. Sofracı Sok. 8/8 Kuzguncuk-Üsküdar-İstanbul

Baskı:
Akademi Ajans Matbaa
Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok, No: 230 Topkapı/İstanbul

Yeni Tiyatro Dergisi 15 Yaşında...

İÇİNDEKİLER

Sunuş/2
73 Yıllık "Rüya" ve İzmir Şehir Tiyatroları
Erbil Göktaş

Söyleşi/6
Ufuk Aşar ile...
Mustafa İri

İzlenim/10
Pandeminin Gölgesinden Festival Aydınlığına
Neriman Uysal

Söyleşi/14
Hüseyin Dilan ile...
Yetkin Yüksel

Söyleşi/18
Öykü Esendemir Örük ile...
Mustafa İri

Eleştiri/21
"Medea" Mitostan Logosa, Medea'dan Anna'ya - 2
Neriman Uysal

Haber/24
Son Yıllarda Duyduğumuz En Güzel Haber: Ayvalık Belediye Tiyatrosu Kuruldu Neyzen Sahnede!
Hayrettin Filiz

Haber/27
Tiyatro Babutsa "Dışarısı İçeriden Karanlık" Oyunuyla Perde Dedi

73 YILLIK "RÜYA" VE İZMİR ŞEHİR TİYATROLARI

ERBİL GÖKTAŞ

Yeni Tiyatro Dergisi Emek ve Başarı Ödülleri geleneğinde (pandemiyi saymazsak) Mayıs ve Haziran ayı, bir tür bağbozumu şenliği gibidir. Sezon boyunca izlenen tüm oyunlar jüri komitesi tarafından hassas şekilde değerlendirilir ve hummalı bir çalışma sonrası kazananlar basına duyurulur.

Uluslararası nitelikteki Emek ve Başarı Ödülleri bu yıl yurt içi ve yurt dışından özel ve önemli gördüklerimize 13 Haziran Pazartesi akşamı Kadıköy Belediyesi'nin mekân sponsorluğunda Caddebostan Kültür Merkezi'nde (CKM) sahiplerine dağıtılacak.

Bizim için özellikle sevindirici olan son seyahatimizin bıraktığı güçlü etkiye dayanarak diyebiliriz ki; 2022 yılı pandemi illetine rağmen en çok gurur duyduğumuz yıllardan biri oldu. İstanbul ayağında Yılın Yapımı seçilen "Yaftalı Tabut" özelinde Onur Ödülü de sunduğumuz sevgili Bilgesu Erenus o gece bizlerle olurken, Ege'nin incisi İzmir'den Belediye Başkanı Sayın Tunç Soyer ve büyük usta Yücel Erten ve kıymetli arkadaşları da bizi yalnız bırakmayacaklar.

Bugüne dek izlediğimiz en iyi takım oyunculuğu gösterisi ile tüm bir geçmişe selam çakan Azizname'yi İzmir Şehir Tiyatrosu'nun büyük açılış öncesi repertuarında izlemek unutulmaz deneyimdi. Ufuk Aşar rejisi ile ödül sahibi bir ilk oyunu yüksek sınırlara taşıyan, tüm bir kadın oyunculara saygıyla alkış tuttuğumuz Ferhat Lüleci'nin Mor Şalvar'ın etkisi hâlâ üzerimizdeyken İzmir hakkında daha ne söylenebilir ki?... Ustalar ustası Yücel Erten'in gönüllere taht kuran ve dillerden düşmeyen İstanbul ve diğer kentlerdeki çalışmalarını henüz unutmamışken olağanüstü bir Fransız hicvini sıradışı biçimde yansıttığı Tavşan Tavşanoğlu ile nasıl bir ezber bozduğunu görmenizi çok isterdim. Orada tanık olduklarımız bunlarla da bitmiyor. Hatice Altan'ın yönettiği bir çocuk oyunu için yaptığı çalışmanın detaylarında büyülenmek her zaman yaşadığımız bir şey değildir. Kostüm ve dekor tasarımı için düşünülen iç içelikler öylesine göz alıcıydı ki; Robinson ve Cuma'nın merak uyandıran hikayesi biz büyükler için de hayli çekiciydi.

"Büyük" açılış için devasa hazırlıklar içinde olan ve İzmir Şehir Tiyatroları tabelasının tiyatronun ön duvarına çivilenişine tanık olma ayrıcalığı ile tarihe geçen anlarda onlarla olmak manevi değeri ölçülemez göz yaşartıcı bir tiyatro buluşmasıydı. İzmir'den çokça söz etmenin nedeni, bunun Türk Tiyatrosu ve yerinde sayan Ege için ne denli büyük bir adım olduğunu bilmemizdendir.

Özellikle İsmet İnönü Sanat Merkezi Sahnesinin tamirat ve tadilattan geçirilerek Türkiye'nin en iyi sahnelerinden biri olması çok önemlidir. Bu özellikle akustik sorunu yaşayan ve daha pek çok sorunları olan bütün Türkiye sahneleri için örnek alınması gereken bir çalışmadır.

Tiyatromuzun gelişmesi ve tüm Türkiye'de hak ettiği yere gelebilmesi için emek veren, ter döken ve destekleyen herkese bin selam olsun.

AYVALIK BELEDİYESİ

AYVALIK BELEDİYE TİYATROSU

Güzel Ayvalık

Neyzen Ya Yaşıyorsa?

Yaşadığınız yer neresiyse, tam orada!

Yazan Yöneten
Erkan CILAK

Işık Tasarım	Fatih ELGAY
Dekor Tasarım	Hakan URUL
Kareografi	Daniş ÖZDÖNMEZ
Müzik	Alper SARIOĞLU

Oyuncular

Alev ABACI - Emel ÇALIŞ
Erkan CILAK - Gürsel YARKENT
Hakan URUL - Sinan ÇALĞIN
Tayfun DAYAN

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

DEVLET TİYATROLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

22. ULUSLARARASI KARADENİZ TİYATRO FESTİVALİ

TRABZON TÜRKİYE

5 - 20 MAYIS 2022

DEVLET TİYATROLARI

ANTALYA

12. ULUSLARARASI TİYATRO FESTİVALİ

17 - 28 MAYIS 2022

DEVLET TİYATROLARI KONYA

14. BİN NEFES BİR SES ULUSLARARASI TÜRKÇE TİYATRO YAPAN ÜLKELER FESTİVALİ

20 - 30 MAYIS 2022

/devlettiyatrolari /devtiyatro /devlettiyatrolari

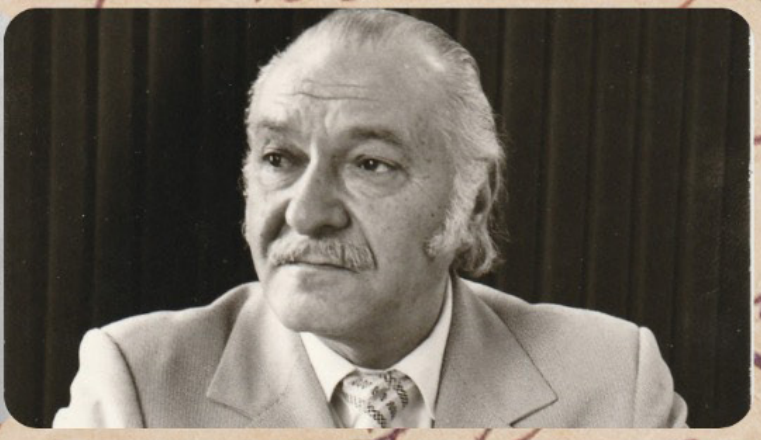
www.devtiyatro.gov.tr

SANAT Obilet biletinial

Yitirişimizin 40. YILINDA

S. GÜNAY AKARSU/ SUAT TAŞER ANMASI

MERHABA-ÖYKÜ TİYATRO TOPLULUKLARI OYUNCU VE ÖĞRENCİLERİ/İZMİR TİYATROLARI DERNEĞİ

OYUN: 'GÖNDERİLMEYEN MEKTUPLAR'

*Suat Taşer'in aynı adlı yapıtından oyunlaştıran: Prof. Dr. Murat Tuncay

OYUNCULAR:
ALİ RIZA ÖZBİLGİÇ
BİLGEHAN OĞUZ
HİLMİ ALTINKAYA

Yer: Tarihi Bıçakçı Han
Büyük Antrepo/Basmane
Tarih: 26 Mayıs 2022
Saat: 19.00
KATILIM ÜCRETSİZDİR

ORGANİZASYON VE SUNUM:
BİLGEHAN OĞUZ

KATILIMCILAR :
(PROGRAM AKIŞ SIRASINA GÖRE)
ORHAN KAZBEK
ÖZGÜR BAŞKAYA
HURİYE TAŞER- DENİZ ÜSTÜNGEL
HÜSEYİN YURTTAŞ
MÜJDE BİLİR
GALİP ÇEVİK - EMEL AKSAYLI- YÜCELAY SAL
DOÇ. DR. EFDAL SEVİNÇLİ
PROF. DR. MURAT TUNCAY

İZMİR BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ | TUNÇ SOYER
İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı

İZMİR ART

UFUK AŞAR İLE...

MUSTAFA İRİ

Sevgili Ufuk. Söyleşi ve sorulara başlamadan önce İzmir Şehir Tiyatrosu adına öncelikli olarak ne söylemek istersin.

Teşekkürler Mustafa.

Her şeyden önce şunu belirtmeliyim ki İzmir Şehir Tiyatrosu, Türk Tiyatrosu adına bir ilham kaynağı oluyor işleyişinde ki sanatsal özerklik adına. Bu durumun tüm algısal birimleriyle oluşmasını sağlayan Sayın İzmir Büyükşehir Belediye Başkanımız Tunç SOYER'e vizyonu için tiyatro dünyamız adına çok teşekkür ediyorum… Bir hayali alıp avucuna, hayata koydu ve oluşumunu bu günlere getirdi. Berekete bakan bir karakter olarak bizleri kolladı. İşleyişimiz içinde paslaştığımız, görev dağılımı yaptığımız, hiyerarşik bir şemadan sıyrılıp gönül ve macera bütünlüğü içine girdiğimiz tüm üst düzey kadro ve sahada ki görev paydaşlarımızla huzur içinde ilerleyişimiz de zaten Sayın Tunç SOYER'in kararlılığı, özeni ve dolayısıyla bizlere inanan bir kadronun, nazik ve zarif dinleyişi, becerisi, uğraşı ve çalışmasıyla, ve tabii ki dar zamanda üreten ve üretken tüm sanatçı dostlarım ve çalışanlarımızla beraber bizleri harika günlerin eşiğine getirmiştir…

Bu duygu ve işleyişe dair konuşuruz yine.

İstersen sorularına geçelim uygunsa.

Tabii ki sevgili Ufuk. Biraz soru cevap gibi gidersek eğer senin için bir sakıncası olmaz umarım.

Ne demek. Nasıl istersen.

Bu heyecanlı, parıltılı ve çok koşturmacalı oyuculuk başarasına İzmir de tanık olmak ilginçti. Kimdir Ufuk Aşar? Sahne tozu ilk ne zaman genzine kaçtı.?

Teşekkürler… İnsan toprağını alınca göğsüne, gözlerinde ki adımlarıyla yürüyor. Adımları da kimsesiz kalan yolların içinde gökyüzüne bakıyor… Lise yıllarında buluşup hayran kalmıştım tiyatroya. 1989-1991 yılları Ankara Sanat Tiyatrosunda geçirdiğim iki yıl genzime ve ciğerime kaçmıştır. Büyülendiğim bir ilk gençlik aşkıdır. 1992 yılında Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Tiyatro Bölümünü burslu olarak kazanınca yine o gökyüzü ödeviyle gittim… Okul altı üstü dört

yıllık bir mekandır. Çıkınca ne yapacaksın… Anneyi unutmak gibidir emeği unutmak. Ve emeği unutan her şeyden vazgeçer… Şahane bir okul sürecinden sonra 1996 yılında Ankara Ekin Tiyatrosu'na katıldım ve altı aylık bir Türkiye turnesi yaptık. Bu turne bana yaşadığımız memleket adına çok şey öğretti ve mesleki duruşumu perçinledi. Arkasından kısa bir süre Bursa Devlet Tiyatrosu'nda sözleşmeli oyuncu olarak çalıştım. Sonrasında da 1997 yılında İzmit Şehir Tiyatrosu'nun açtığı sınavı kazanarak kurucu kadroyla göreve başladım. Zaman su gibi aktı ve şimdi de İzmir Şehir Tiyatrosu'nda hem Konuk Sanatçı hem de Kurucu Genel Sanat Yönetmenimiz Yücel ERTEN'in önerisi, danışma kurulumuzun oybirliği ile kabulü ve Sayın Tunç SOYER'in atamasıyla Sahne Direktörü olarak görev yapmaktayım…

Beklenen o büyük İzmir haberini duyunca müthiş rahatladık ve keyif aldık. Nihayet oyunlarını da gördük. Şehir Tiyatrosu Süreci nasıl başladı. İzmir yolculuğunu senden dinleyelim mi?

Hayat bazen kendi kurgusunu sessizce yapıyor. Yaklaşık dört yıl önce farklı sebepler ve duygusal bir motivasyonla İzmir'e taşınmıştım. İzmir İzmit arası mekik dokuyordum resmen. Henüz yerel seçimler olmamıştı. Sonra Tunç SOYER'in adaylığı açıklandı ve kendisi projeleri arasında şehir tiyatrosunu kurmayı düşündüğünü söylemeye başladı. O an içimde tarifi imkansız anlık hava baloncukları olmaya başladı. Hissetmek böyle bir şey belki de… Sonra zaten seçim kitapçığında yer aldı ve çok heyecan verici bir beklentiye dönüştü. Ben içinde olacağımı hiç düşünmedim önceleri. Nasıl oluşur, kimler yönetir, nasıl bir kadro kurulur vs. her şey çok bulanık tabii. Sonraki süreç çok hızlı gelişti. Tunç SOYER seçimi kazandı. Mevzuat anlamında alt yapı çalışmaları yapıldı. Danışma kurulu oluşturuldu. Türk tiyatrosunun özlemle beklediği sanatsal anlamda özerk bir yönetmelik hazırlandı. Sonra Kurucu Genel Sanat Yönetmeni olarak Yücel ERTEN atandı. İşte o zaman anladım ki yolum İzmir Şehir Tiyatrosu'ndan geçecek. Çünkü Yücel ERTEN'le yaklaşık yirmibeş yıllık bir dostluğumuz, abi kardeşliğimiz içinde oyuncusu olarak dört oyunca çalışmış aynı zamanda kendisinin İzmit Şehir Tiyatrosu Genel Sanat Yönetmeni olduğu dönemde yönetim kurulunda beraber çalışmış ve omuz omuza mücadele etmiştik. Mutlaka bir görev verir diye düşünmüştüm ve de öyle oldu. Bu kuruluş sürecinde Hem Sahne Direktörlüğünü hem de ihtiyaç halinde konuk sanatçılığı teklif etti. Ben de büyük bir onurla kabul ettim. Şimdi buradayım ve tam gaz çalışmaya devam…

Kendi sanat hayatının en verimli çağındasın . Olgunluk ve altın çağ denen bu yerde hak ettiğin biçimde hem sahnede, hem de koordinasyonda önemli bir kariyerin var. Hayat bu noktada sana ne öğretti? Tiyatro nasıl bir aşktır ki onu hiç bırakmadın?

Teşekkür ederim… Tiyatro benim için vazgeçilmez. Anladım ki her şey gider, tiyatro kalır. Ama sizin de tiyatroyu bırakmamanız gerek. Hayat inişli çıkışlı, sürprizler ve mutlular kadar acılarla da dolu. Tiyatro benim için bir yaşama tahammül edebilme biçimi… Her şeyin önünde… Tabii bunun çok ağır bedelleri de oldu. Onlara şimdi girmek istemem. Bu mesleğin içinde benim gibi olanlar zaten ne demek istediğimi iyi kötü anlarlar.

Saygıdeğer Yücel ERTEN'le işbirliği içinde üretmek, oyun çıkarmak nasıl bir deneyim? Neler yapıldı?

Bir oyuncu olarak Yücel ERTEN'le çalışmak müthiş bir şans ve harika bir duygu. Ne kadar kendinizi geliştirirseniz geliştirin onunla çalışınca aslında ne kadar çok eksiğiniz olduğunu ve tamamlanmamış alanlarınız bulunduğunu anlıyorsunuz. Ayrıca onu tanımak, sohbet etmek kendisini dinlemek bile başlı başına bir şans… Kendisi sonsuz bir okul adeta. Hem dostluğu hem

hocalığı hem de yönetmenliği ve yöneticiliği için kendisine minnettarım…

Neler yapıldı… Bir kere tekrar altını çizeyim, Türk Tiyatrosuna örnek teşkil edecek özerk bir yönetmelik hazırlandı. Bu çok önemli… Sezon açılışımızı 1 Ekim de kendisinin kurguladığı ve yönettiği Azizname ile açtık ve üç gün üst üste gala yaptık. Harikaydı. Sonrasın da ikinci oyunumuz olan Coline SERREAU' nun yazdığı, Çetin İPEKKAYA'nın çevirdiği Tavşan Tavşanoğlu adlı oyunu yine kendisi yönetti. Üçüncü oyunumuz olan Ferhat LÜLECİ'nin yazdığı Mor Şalvar adlı oyunumuzu ben yönettim. Dördüncü oyunumuz kurumumuzun ilk çocuk oyunuydu. Hansjörg SCHNEİDER 'in yazdığı Cemal ÜNLÜ ve Namık ÜNLÜ'nün çevirdiği Robinson Dans Öğreniyor. Şahane bir çocuk oyunu. Onu da kurumumuzda aynı zamanda oyuncu olarak görev yapan sevgili arkadaşım Hatice ALTAN yönetti…

Ekim ayında yapılacak olan büyük bir açılıştan bahsediliyor. Biz yeni sahneyi de gezdik. İzmir harika bir sahneye kavuşuyor. Nasıl işliyor süreç?

Evet İzmir harika bir sahneye kavuşuyor. Kültür Park içinde yer alan İsmet İnönü Sahnesi ciddi bir tadilat ve dönüşümden geçti. Adeta çehresi değişti. Sayın başkan Tunç SOYER çok ciddi bir irade koydu ortaya ve haziran ayı içinde resmi olarak kendi sahnemiz olacak şekilde son düzenlemeler yapılıyor. Çok heyecanlı ve mutluyuz. Bu süreçte Sanat Teknik Direktörümüz Özlem KARABAY bu kadar işin gücün arasında müthiş bir emek harcadı. Ekibini ve muhatap firma çalışanlarını hayranlık derecesinde koordine etti. Yemeden içmeden uykusuz kalarak götürdü süreci… Ekim ayında ki açılış biraz daha öne çekilebilir. Netleşince ilan edeceğiz zaten. Ve tabii ki bu açılış çok görkemli olacak. Orada da Sanat İletişim Direktörümüz Eren AYSAN tüm mahareti ve yaratıcılığını kullanacak. Sürpriz olsun diye bildiğim bazı ayrıntıları şimdilik paylaşmıyorum. Muhteşem bir sanat iletişim kadrosuna sahip. Şapka çıkarılacak bir açılış olacağından eminim. Zaman çabuk geçiyor. Hep birlikte o muhteşem geceye tanık olacağız… Çok heyecanlı gerçekten…

Sezonda hangi oyunlar var. Tanıtır mısınız biraz?

Elbette… Şu anda iki oyunun provası devam ediyor. İzmir'in kurtuluşunun 100. Yılına bir saygı duruşu ve gelecek yüzlerce yılına armağan niteliğinde Yücel ERTEN'nin yazdığı ve yönettiği Benim Naçiz Vücudum (Gazi Paşaya Suikast) ve Can YÜCEL ustanın adeta yeniden düzenleyip türkçe söylediği ŞHAKESPEARE'nin Bir Yaz Gecesi Dönümü Rüyası'nın uyarlaması olan ve Yücel ERTEN'nin yönettiği Bahar Noktası… Büyük bir şevkle günde çift prova yaparak çalışmaya devam ediyoruz… Haziran sonuna kadar bu iki oyunu belli bir olgunluk noktasına getirip sezon açılışımızı kurguluyacağız…

Aziznameyi yorumlayışınız, orada ki takım oyunculuğu unutulacak gibi değil. Öyle bir uyum vardı ki cidden inanılmaz. Nasıl çalıştınız? Bu uyum ve başarı nasıl yakalandı?

Evet, çok hareketli bir süreçti. Öncelikle Yücel ERTEN ve onun sabırla yürüttüğü ustalıklı bir süreç oldu. Zaten şahane bir oyun, zor bir sınav maratonunu başarıyla tamamlayan ateş gibi bir ekip, açılış oyunu olmasının getirdiği farklı bir sorumluluk, doğ-

ru seçilmiş bir kast ve görev dağılımı, Turgay ERDENER'in müzikleri, Çiğdem ERKEN'in çalıştırması, Yücel Hocanın harika rejisi, canla başla çalışan bir teknik ekip, her şeyimize koşturan diğer yan kadrolar, havada müthiş bir enerji. Daha ne olsun…

Özellikle çocuk oyununuzu da çok sevdik. Dekor ve kostümdeki ayrıntılar ve ortadaki özenli çalışma çıtanın hayli üzerinde. Kimlerin emeği var?

Evet, zaten konu olarak çok iyi yazılmış iyi çevrilmiş bir oyun. Öncelikle ekip oyunu çok sevdi. Hatice ALTAN son derece dikkatli ve özenli bir yönetmenlik süreci yaşatarak ekibi iyi kodladı. sahne tasarımında Anıl IŞIK, giysi tasarımında Deniz Çağrı BİLGİLİ, ışık tasarımında Kaan BURMAOĞLU çok özenli ve ayrıntılı ve birliktelik içeren özenli bir çalışma ve yaratım süreci içinde oldular. Oyunun ruhunu yakalayan müzikleri Cem GENÇLER yaptı. Dans düzeni aynı zamanda oyunda da oynayan Ercan ERDİL' e ait ve tüm bunları harmanlayan Hatice ALTAN rejisi… Gurur verici bir oyun oldu gerçekten…

Bu önemli gelişmeler içinde gerçek bir tiyatro emekçisi olarak hayalinizde hala gerçekleşmesini istediğiniz şeyler kaldı mı?

Tiyatroya varlığını adamış bir oyuncu olarak şunu söyleyeyim ki hayaller asla bitmez… Bireysel anlamda benim de var elbette. Ama onları burada söylemem pek uygun olmaz… Fakat Türk Tiyatrosu adına bazı hayallerimi dile getirmek isterim… Tüm Türk Tiyatrosu özerk ve özgür olmalı. Hem devlet tiyatosu hem de şehir tiyatroları en azından memleketin yarısına dağılmalı ve kadro verilmeli. Özel tiyatroların çok ciddi ödenek ve salon sıkıntısı var. Bu konuda adil bir düzenleme yapılıp salon sorununa çözüm bulunmalı. Yeni ve kapsayıcı özerk bir tiyatro yasası çıkmalı ki bu çok büyük bir eksiklik…

Uluslar arası Yeni Tiyatro Dergisi Emek ve Başarı Ödülleri'nin bu yılki Anadolu ayağında '' Mor Şalvar"oyununda ki reji başarısı bizi hayli etkiledi. Bu ödüllü ilk oyun, yazarın orijinal başarısı kadar yönetmenine de çok şey borçlu. Künyede bu yönetmenlik başarısının karşılığında sizin adınızı görüyoruz. ' En İyi Yönetmen' ödülünüzü kutluyoruz öncelikle. Komik – fantastik- dramatik bir yol ayrımında ölçülü bir denge tutturarak unutulmaz tatlar yakalayan bu şahane seyirliği sizin ağzınızdan dinleyelim mi?

Seve seve… Oyunun yazarı Ferhat LÜLECİ. Genç ve yürekli bir yazar. Çok özenli yazılmış yer yer komik, bazen son derece dramatik ve dediğin gibi fantastik ögelerle süslenmiş sıcacık bir metin… Yücel Hoca bana bu oyunu yönetme sorumluluğunu verince çok gurur duydum ve heyecanlandım. Kadromuzu oluşturduk ve çok sakin çok rahat bir prova süreci yaşadık. Herkes rolünü çok sevdi ve son derece keyifli bir çalışma süreci oldu. Dekor Anıl IŞIK, kostüm tasarımı Deniz Çağrı BİLGİLİ, ışık tasarım Kaan BURMAOĞLU ve şahane dramaturgumuz Halil ÜNSAL ile birlikte uyum içinde çalıştık. Ortaya da sıcak ve içten bir seyirlik çıktı senin değiminle…

Son olarak şunları söylemek isterim.

İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Tunç SOYER'e bu cesur içtenlikli ve tarihsel adımı için Türk Tiyatrosunun bir neferi olarak tüm kalbimle saygılarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Kurucu Genel Sanat Yönetmenimiz Sayın Yücel ERTEN bizim için büyük bir şans. Gerçekten çok çalışıyor ve biz onun hızına yetişemiyoruz adeta. Kendisine bana bu kuruluş sürecinde verdiği ve inandığı için minnettarım.

Tüm birimlerimizde çalışanlarımız sınavla kazandılar ve çok donanımlılar.

Harika bir oyuncu kadrosu oluştu.

Müdüriyetimiz bünyesinde görev yapan tüm arkadaşlarımız hayatımızı kolaylaştırmak ve sürecin sağlıklı ilerlemesi adına son derece içten bir enerji koyuyor ve olmazları oldurarak çalışıyorlar…

Bu anlamda ekibini çok iyi idare eden Tiyatro Müdürümüz Özkan ATAKLI'ya da buradan teşekkürlerimi gönderiyorum…

İZMİR ŞEHİR TİYATROSU SONSUZA DEK YAŞASIN…

Teşekkürler…

PANDEMİNİN GÖLGESİNDEN FESTİVAL AYDINLIĞINA

DEVLET TİYATROLARI BURSA 9. ULUSLARARASI BALKAN ÜLKELERİ TİYATRO FESTİVALİ

NERİMAN UYSAL

Balkanlardan bu kez soğuk hava dalgası değil, sanatın sıcak soluğu, güzelliği geldi ülkemize. Zamanın durdurduğu günleri yavaş yavaş geride bırakıyoruz. Sahneler ışıl ışıl artık. Perdeler açıldı. Seyirci salonları doldurmaya başladı.

Devlet Tiyatroları Balkan tiyatro topluluklarını Bursa'da bir araya getirdi. İki yıldır devam eden Covid pandemisinin yarattığı zorluklara, olumsuzluklara karşın Balkanlardan 8 tiyatro topluluğunun katılımıyla gerçekleştirilen festival, tiyatroyu özleyen Bursa seyircisine soluk aldırdı, güzel saatler yaşattı. Devlet Tiyatroları tarafından 2014 yılından beri düzenlenen festivale Bursa DT ev sahipliği yapıyor. Farklı ülkeler, farklı kültürler, diller. Sanatın ortak dili buluşturdu onları aynı sahnede. Bursa Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu'nun önü rengarenk şeritlerle süslenmiş. Kendi sesleriyle, müziğiyle her ülke ayrı bir renk. Fuayeye girildiğinde her akşam coşkulu, hareketli, insanın içini kıpırdatan Balkan ezgileri karşılıyor seyirciyi. Özellikle Balkanlardan gelen ve nüfusun büyük bir bölümünü oluşturan göçmenler müziğin ritmiyle, coşkusuyla mutlu gülümsüyorlar. Heyecanlı oldukları her hallerinden belli. Ana dillerinde oyun izleyecekler. Covid Pandemisinin iki yıldır evlere kapattığı, soluk aldırmadığı bu insanlar tiyatro özlemiyle her akşam salonu dolduruyor, maskelerin ardında da olsa sanatın soluk aldıran büyüsü, güzelliğiyle derin derin soluklanıyorlar. Az da olsa tedirginlik var elbette insanlarda. Tiyatro sevgisi o tedirginliği de yok ediyor. Olabildiğince dikkatli tiyatro seyircisi.

Balkanların farklı bölgelerinden davet edilen tiyatro toplulukları çağdaş ve klasik tiyatro yapıtlarından örnekler sergilediler.

Her ülkenin kendi diliyle sahnelenen (Türkçe üst yazılı) oyunların ağırlıklı teması kadın sorunları üzerineydi. Taciz, tecavüz, şiddet, kadın cinayetleri, tabular, kadın-erkek eşitsizliği. Genç kuşak yazarların yerelden evrensele uzanan özellikteki oyunlarının yanında, dünya tiyatrosunun güncelliklerini koruyan klasik ve modern dönem başyapıtları sahnelendi.

Türkiye festivale iki oyunla katıldı. İstanbul Devlet Tiyatrosu yapımı, yönetmenliğini Gökçe Kurt Elitez'in yaptığı Dede Korkut Hikayelerinden oluşturulan Bir Nefes Dede Korkut'la, Bursa Devlet Tiyatrosu yönetmenliğini Bora Özkula'nın yaptığı, tiyatromuzun büyük

ustası Haldun Taner'in başyapıtlarından Keşanlı Ali Destanı oyunu ile sahnede yerini aldı.

Arnavurluk Aleksander Moisiu Tiyatrosu, Anton Çehov'un dört öyküsünün birleştirilmesinden oluşturulan, yönetmenliğini Driada Dervishi'nin yaptığı Rusya'daki evlilik ilişkilerinin anlatıldığı Düğün'le,

Sırbistan Preşeva Abdulla Krashnica Tiyatrosu, yönetmenliğini Afeida Borici Mehmedi'nin yaptığı, Ariel Dorfman'ın yazdığı, siyasi düşünceleri yüzünden tutuklanan ve cezaevi doktoru tarafından işkence ve tecavüz edilen Pauline'nin hikayesini anlatan Ölüm ve Kız adlı oyunla katıldı.

Kuzey Makedonya. Kuzey Makedonya Ulusal Tiyatrosu / Sarajevo Savaş Tiyatrosu SATR. Dünyanın Sonu Olmaz oyunuyla. Adnan Lugoniç'in yazdığı, Nina Nikolikj'in yönettiği oyun, pandemi sürecinde evlere kapanan insanların düşünme sürecine girmelerinden hareketle her bir bireyin o güne kadar üzerinde düşünmediği hikayeleri olduğunu ve bunların anlatılması gerektiğinden hareketle evinde hasta babasıyla yaşamak zorunda kalan, annesi babası yüzünden intihar etmiş, ablası evi terk ettiği için eğitimine devam edemeyen ve hasta babasına bakmak için evde kalmak zorunda kalan genç kızın hikayesini anlatır.

Bosna-Hersek. HNK Mostar Tiyatrosu. Una Vizek'in yazdığı, toplumdaki kalıplaşmış cinsiyet rollerini mizahi ve ironik bir dille eleştiren, yönetmenliğini Drazen Kresic'in yaptığı Sabahtan Beri Durmadım oyunuyla,

Kosova. Artpolis – Sanat ve Topluluk Merkezi. Toplumdaki ataerkil düşünce yapısından kaynaklanan tabuların yarattığı kadın erkek arasındaki eşitsizliği, fiziksel/psikolojik şiddeti ve buna koşut olarak toplumda ortaya çıkan huzursuzluk, mutsuzluk ve travmanın şarkı ve çağdaş dansla anlatıldığı, fiziksel tiyatro üslubuyla sahnelen, Zana Hoxa'nın yazdığı ve dramaturjisini yaptığı, Robert Nuha'nın yönettiği ve koreografisini yaptığı Totem ve Tabu oyunuyla,

Bulgaristan-Kuzey Makedonya ortak yapımı, Spam Stüdyosu ve Golden elec Tiyatrosu. Şapka Çikolata, Anüs ve Başka Şeyler. Toplumsal sorunları, kapitalizmin insani değerleri altüst ederek insan üzerinde yarattığı olumsuzlukların skeçler ve komedi unsurlarıyla parodize edilerek anlatıldığı, Hanoch levin'in yazdığı, Ana Bateva'nın yönettiği oyunla katıldı.

Hırvatistan Triko Circus Tiyatrosu, Dulcinea'yı Unutun. Küçük bir köyde, küçük tiyatrosunda Romeo ve Juliet'i sahnelemek isteyen ancak iki kadın oyuncusu olan maestronun yanlışlıkla tiyatroya pizza getiren yakışıklı kuryeyi aralarına alarak çalışmaya başlamaları. Pizzacının Rome ile Don Kişot'u karıştırmasından kaynaklanan komik durumlar. Dans ve müziğin şahane kullanıldığı bir oyun. Yöneten Lee delong,

Romanya- Queen Marie Tiyatrosu. Tartuffe. Güncelliğini hala koruyan bir Moliere klasiği. İnançlı maskesi ardında din sömürüsü yapan, insanları kandıran Tartuffe'ün hikayesini yönetmen Vlad Trifaş Adem ile Havva ve

İsa'nın Son Akşam Yemeği tablosuna yaptığı göndermelerle çeşitlendirerek sahneye taşımış.

FESTİVALE KADIN DOKUNUŞU

İzlenen kadın temalı oyunlar, kadınların sorunlarını, yaşadıkları olumsuzlukları yansıtırken festivale emeği geçen tüm Bursa DT çalışanlarının neredeyse tümünün kadın olması (tiyatro müdürü, halkla ilişkiler müdürü, fotoğrafçı, konukları karşılayan tüm teşrifatçılar) olumlu gelişmeler. Umarız yakın gelecekte kadın sorunları biter ve sahnede şiddet, taciz, tecavüz değil mutlu, başarılı kadın hikayeleri sahnelenir.

Festival'in başlangıcı 2014 yılına uzanıyor. Bu başlangıcın oluşumu ve gelişimi üzerine o başarılı kadınlardan biri, Bursa DT müdürü Arzu Tan Bayraktutan ile mini bir söyleşi yaptık.

"Pandemi döneminde pek çok ülke, grup yeni oyun çıkarmadı. Son bir yıl içerisinde atağa geçti. Pandemiyle birlikte açık havalar tiyatrocular için daha güvenli yerler olduğu için hem izleyici hem de gruplar açısından pek çoğu, performansa dayalı, dekorun, kostümün az olduğu minimal oyunlar sahnelediler. Yani pandemi koşullarına uydurdular oyunlarını ve festival oyunlarını. İhtiyaç duyacakları malzemeleri de biz burada, Türkiye'de temin ediyoruz. Sadece kostümlerini getirebileceği bir sistemle çalışıyoruz. Pandemi öncesi kendi dekorlarıyla geldikleri oluyordu.

2013 yılında Mustafa Kurt DT Genel Müdürü oldu. Ben de Bursa Bölge Müdürlüğü›ne atandım. Beş yıldır bu tiyatroda sanatçı olarak çalışıyordum. Birçok bölgenin festivali var. Bizde de hep dönem dönem gündeme gelirdi festival düşüncesi. Balkanlar hemen yakınımızda, biz niye festival yapmıyoruz diye. Bursa DT diğer devlet tiyatrolarından farklı olarak özellikle Bulgaristan'la çok sıkı ilişkiler içindeydi. Ben 1997 yılında bu tiyatroya geldim. Her iki yılda bizim her oyunumuz Bulgaristan'a gider. Davet alıyoruz. Aramızda Balkan kökenli sanatçılar var. Gerek onların etkisiyle hem de kardeş şehir olması nedeniyle. Mesela Osmangazi belediyesi sınırları içerisindeyiz biz. Bunun kardeş şehri var Bulgaristan'da. Büyükşehir Belediyesi'nin de öyle. Yani yakın ilişkileri var Bursa'yla Balkanların. Hem ticari ilişkiler hem akrabalık ilişkileri. Bu festival hep gündeme gelirdi ama hiç gerçekleşmemişti. Mustafa Kurt dedi ki bunu artık yapalım. Yani fikir babası ve mimarı Mustafa Kurt, Devlet Tiyatroları şu anki müdürü. O zaman da genel müdürdü. Mustafa Kurt'un böyle festival başlatma özelliği var. Benim ilk görev yerim Adana. Mustafa Kurt da Adana'da Bölge Müdürü idi. Ve ben gencecik, 21-22 yaşında bir sanatçı iken dediler ki festival yapıyoruz. Sabancı Uluslar arası Tiyatro Festivali. İlkinde görev alma şansım olmuştu. O zaman ben halkla ilişkiler, materyaller, basın bölümünde sorumluydum yani festivalin çıkacak dergileri, oyun yazılarından. ilk olarak uluslararası platformda başlamamıştı Adana Festivali. Şimdi 20 küsur yılına girdi. Yani böyle bir festival tecrübemiz de vardı. Muazzam bir repertuvardı ilki. Hala ben o ilkindeki başarıyı yakalama peşindeyim. Açıkçası İstanbul Tiyatro Festivali'nin de çok çok üstünde. O kadar iddialıyım. Harika oyunlar vardı. 9. yıla geldik. Tabii biz pandemide de ara vermedik geçen yıl. 2019'de yarım kaldı festival.

Festivalin başlangıcının beşinci gününde birdenbire tüm dünya kapandı. Sırbistan Çığ adlı oyunu oynamıştı Sırbistan oynadı ve kapandı. Ancak bir sonraki yıl yazın yapalım dedik daha küçültülmüş bir şeyle. Yani 9 ülke olmadı da 5 ülke oldu. Ve o festivali açık havada, Kültürpark Açıkhava Tiyatrosu'nda yaptık. O da bir moral oldu insanlara. Sokağa çıkma yasağı vardı. 5 ülke geldi. Bulgaristan, Bosna, Kosova, Yunanistan. Balkanlarda da öyle çok fazla topluluk yok. Her yıl yeni, farklı toplulukları bulma, Bursa'yla farklı gruplar buluşsun derdindeyiz. Sadece kültürel bir buluşma değil aslında. Aynı zamanda iki kalbin buluşması diyorum ben. Çünkü bunların akrabalarının bir çoğu Bursa'da. Bursa'dakilerin akrabaları da Balkanlarda. Yılda bir kez de olsa göçmenler Bursa'da kendi dillerinde oyun izliyorlar. Biz onlara ne kadar Türk desek de onlar hayatlarının belli bir bölümüne kadar oranın kültürüyle yaşamış. Zengin bir şey bu durum. Hem Türkiye kültürü hem Balkanların kültürü. Dil de kültürün en önemli araçlarından bir tanesi. Mesela ben şöyle bir şeye şahit oldum bu festivalde. Bulgaristan'dan bir ekip gelmişti. Oyun komedi. Öyle böyle komedi değil, çok komik. 6. Sırada oturuyorum. Yanımda da yaşlı bir teyze. Teyze ağlıyor, dedim " iyi misiniz, bir şey mi oldu?" "Yok, çok mutluyum" dedi. "Ama neden ağlıyorsunuz dedim, oyun komedi." " E yıllar oldu ben bu dili bu kadar düzgün duymayalı, yıllar oldu çok hoşuma gitti. Ben şimdi gençliğime gittim, nerelere gittim, nerelere gittim."

Yani bir dil, bir kelime, bir sözcük çok başka yerlere götürebiliyor. Tabii sadece bu göçmenler için yapılan bir festival değil bu. Tiyatro izleyicisi için de bir renk. Çünkü Balkanlar epeyce farklı bizim Türk tiyatrosundan. Coşkulu, çok coşkulular. Oyunculukları da öyle. Bize göre biraz daha cesurlar. Farklılar ama bir yerinde de çok benzeriz. İnsan olarak da çok benziyor Bursa insanıyla oranın insanı."

Bursa'daki festivalle ilgili görüşlerini sorduğumuz bir başka kadın, Totem ve Tabu oyununun yazarı ve dramaturgu aynı zamanda yönetmen olan Kosovalı Zana Hoxa festival hakkındaki görüşlerini şu şekilde ifade etti:

"Bursa'daki festivalin çok önemli bir festival olduğunu düşünüyorum. Balkanlarda oynayan oyuncuların böyle bir yerde sahne alması çok büyük bir tecrübedir. Aynı zamanda Türkiye'deki ve buraya gelen diğer ülkelerdeki oyuncular ve yönetmenlerle tanışma vesilesi oluyor. Bizim yaptığımız iş kendi başımıza yapabileceğimiz bir iş değil, danışarak ve öğrenilerek yapılan bir iştir. Bizim bölgede karşı karşıya geldiğimiz sıkıntıları burada bir araya gelip konuşabiliyoruz. Burada görüşerek işbirlik köprüleri inşa ediyoruz. Bu her sanatçı için önemli bir şeydir. Uluslararası bir arenaya taşıyor onların işini."

Yeni yazarlar, yönetmenler, farklı sahneleme üsluplarıyla, farklı oyunculuk anlayışıyla seyircinin ve sanat insanlarının bu yeni anlayışlarla tanışmasını sağlaması açısından oldukça önemli olan bu uluslararası festivali düzenleyerek, Balkan tiyatro kültürünü, geleneğini, anlayışını tanımamıza aracı olan, iki yıldır herkesi eve kapatan, soluk aldırmayan, insanları hala tedirgin eden covid pandemisine, onca zorluğa karşın festivalin gerçekleşmesinde emeği geçen devlet tiyatroları çalışanlarına teşekkürlerimizle. Nice festivallere.

Özel teşekkür: Beni evinde konuk eden Derya Biçer'e teşekkürlerimle.

HÜSEYİN DİLAN İLE...

YETKİN YÜKSEL

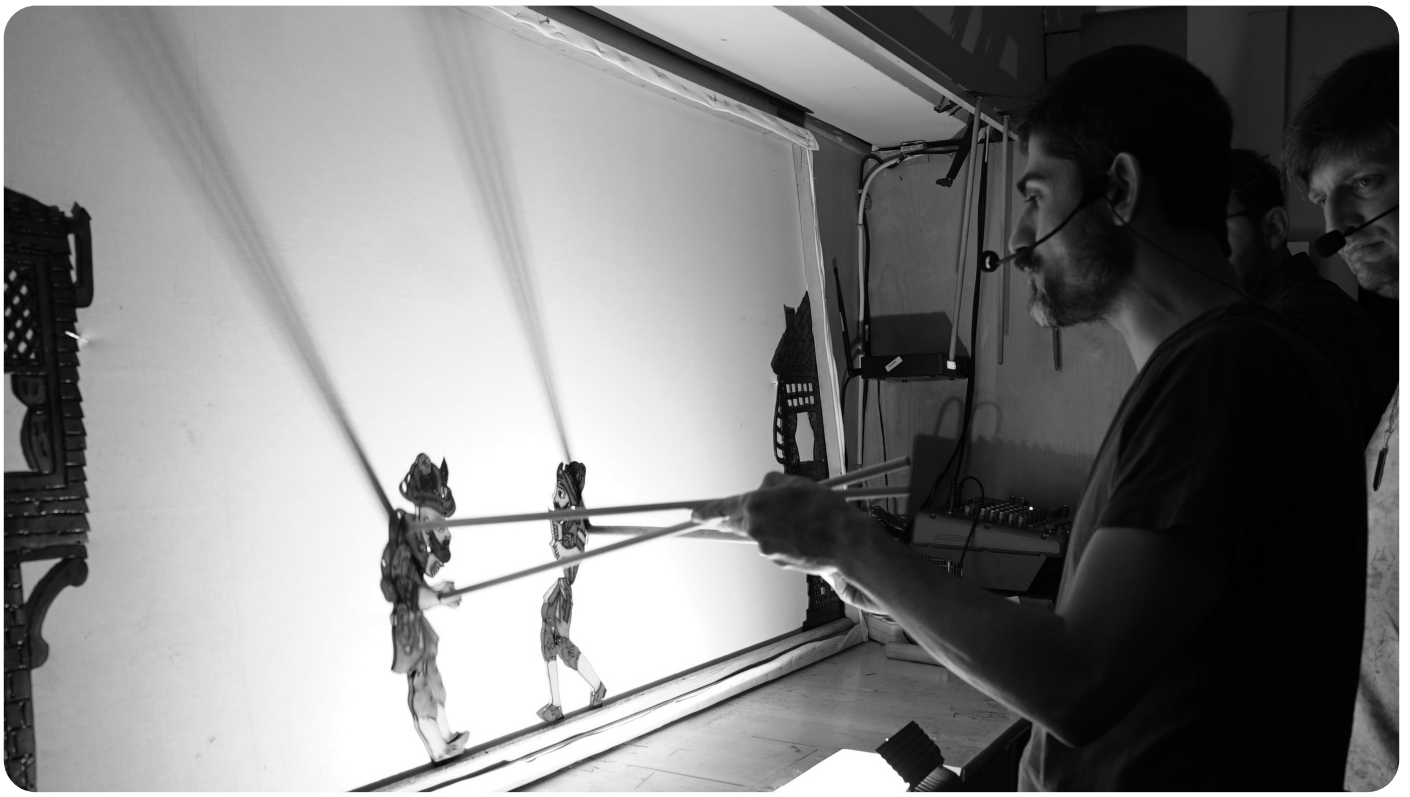
Büyüklere Karagöz oyunu ile bir anda gündeme geldiniz. Geleneksel Türk Tiyatrosu'nda Karagöz'ü sorsak ne dersiniz?

Karagöz sanatı, Geleneksel Türk Tiyatrosu' nun ana unsurudur. Karagöz ise bence Türk Tiyatrosu'nun komedi alanındaki ana karakteridir. Hemen tüm komedi unsurlarımız Karagöz'den etkilenmiş ve onun etrafında bir şekilde gezinmişlerdir. Geleneksel sahne dalları (Ortaoyunu, Meddah, kukla) arasında ısrarla düzenli olarak sürdürülebilen ve rağbet görebilen yegâne sanattır Karagöz. Hayalin gölgesi de denir Karagöz'e. Bu nedenle hayal ettiğiniz hemen her şeyi seyirciyle buluşturabilirsiniz. Ben Karagöz'ü bir yol ve dert anlatma sanatı olarak görüyorum. Derdimi Karagöz ile anlatıyorum ve bu sayede yola giriyorum. Karagöz'e kuralmış gibi karakter biçmek pek doğru olmasa da benim açımdan, bir Karagözcü ne ise Karagöz'ü de O'dur. Karagöz; ayna (perde) , tasvir, ışık ve hayal özellikleri, yarattığı büyülü görüntü ve bence en önemlisi özgünlüğü sayesinde, insanoğlu var olduğu sürece bir şekilde izlenecek ve sevilecektir.

Hüseyin Dilan'ın sanat yaşamı nasıl şekillendi? Biraz seni tanıyalım mı?

1982 Cizre doğumluyum. Altı yaşımdayken İstanbul'a taşındık. Liseyi bitirdikten sonra Erkan Yücel Halk Tiyatrosu'nda ışıkçı olarak çalışmaya başladım ve bir anda kendimi turnelerde buldum. Dört senelik bu tecrübemden sonra, bir sezon da Tuncay Özinel Tiyatrosu'nda ışık şefliği yaptım. Her iki tiyatro ekibinde de birlikte çalıştığım, o dönem aynı zamanda arkadaşım ve sonrasında ustam olacak olan Cengiz Samsun, Karagöz'e merak sarmıştı. (2004) Bir süre sonra birkaç Karagöz oyununda benden yardım isteyince, sadece yardımcı olmak için gidip geldim. Tabii biraz zaman ilerleyince bu yaptığım yardımın aslında bir adı olduğu ve bana "Yardak" dendiğini, yardağın da ileride bir usta adayı olduğunu öğrenmiş oldum. Yardak olarak dört sene boyunca ustam ile birçok proje ürettik. Aslında benim usta olmak gibi bir hedefim yoktu. Çok gençtim ve çok az örnek görmüştüm. Bu nedenle Karagöz'de bir gelecek göremiyordum. Ancak bir gün oyun oynatmam gerekti. Ustam yoğun olduğu için bir oyuna ben gittim. Açık söylemem gerekirse mecburiyetten 2008 senesinde bir Ramazan etkinliğinde oynattığım bir oyun ile Karagöz oynatım macerasına atıldım. Tek başıma Karagöz oynatıp tasvir yapmaya başlayınca kendimi çok özgür ve dinlenmiş hissettim sonraları. Büyülendim denir ya. Evet büyülendim. 2011 senesinde Milletlerarası Kukla ve Gölge Oyunları Birliği (UNIMA) İstanbul Şubesi'nin düzenlediği, Yaşayan İnsan Hazineleri; Tacettin Diker, Orhan Kurt ve Metin Özlen ustalarımızın da hoca olarak deneyimlerini aktardığı Karagöz kursuna katıldım. Daha evvel öğrendiklerime ek olarak, ustalarımdan oynatım üslubu ve tasvir yapım dersleri aldım.

Karagöz Sanat Atölyesi ne zaman ve nasıl kuruldu?

Karagözcüler genellikle kendi isimleriyle tanınır. Bunun nedeni oyunu tek kişinin oynatmasından kaynaklıdır. Ben de genellikle tek başıma oynatıyorum ancak ekip mantığı ile çalışmayı çok sevdiğimden kendi adım yerine ekip ismi kullanmayı tercih ettim. Ekibimizin ilk adı Nareke Karagöz Tiyatrosu'dur. Nareke; Sadece Karagöz oyunlarında kullanılan, kamıştan yapılan ve zırıltı sesi çıkaran otantik bir müzik aletidir. Tabii Karagözcüler ve ilgililer dışında pek kimse bilmediği için zorluk yaşıyorduk isimle ilgili. 2017 yılında Kadıköy'de atölyemizi açınca daha geniş bir alana hitap edebilmek adına Karagöz Sanat Atölyesi'ni kurduk.

Karagöz'ü çocuk oyunu olmaktan çıkartıp, herkesin izleyeceği alana taşıdın, ilgi nasıl?

Öncelikle sizlerde böyle bir intiba bıraktıysak ne mutlu bize. Bu intibada üzerimde etkisi olan hocalarımın, ekip arkadaşlarımın ve öğrencilerimin de payı büyük. Karagöz'e profesyonel olarak adapte olduğum ilk andan itibaren bu işin bir yetişkin alanı olduğunu idrak etmiştim. Zaten merak edip klasik metinleri okuyan olursa bunu anlayacaktır. Ufak tefek yetişkin denemeleri yapıyor ve çok ender de olsa gişe açıyordum öteden beri ancak daha fazla kişiye ulaştırmanın yegâne yolu bunu düzenli hale getirmekti. Bu nedenle, Karagöz Aranıyor "Işkırlak" oyunumuzu yazdım ve kısa zamanda yardağım Eray Sel ile prova edip kendi atölyemizde koyduk. İzleyiciler ve arkadaşlarımız çok beğendi. Bir daha oynadık ve sonuçta atölyemiz bize yetmemeye başladı. Anlaşabildiğimiz hemen her mekânda gişe açmaya başladık. Çok zorlandık başlarda ki hala bazı zorluklar yaşıyoruz çünkü önümüzde çok büyük iki engel var. İlki çocuk oyunu sanılması ikincisi ise muhafazakâr (Ramazan eğlencesi) bir sanat algısı. Afişimizi veya Karagöz ismini görüp, bu ön yargılarla geri dönen çok insan oldu. Biz ısrar ettik ve ilk etapta yakın çevremize oynadık. Daha sonra onlar yakınlarını getirdi. Bir süre sonra seyircinin oyunumuzum reklamını yaptığı aşamaya geçtik. Karagöz'ün dik başlılığı, sözünü sakınmaması ve oyunumuzun konusu itibariyle ülkedeki politik mizah açlığını bir nebze olsun gidermesi ile en azından kendi kitlemizi oluşturma fırsatı doğdu. Seyircinin ilgisinin iyi olduğunu söyleyebilirim. Özellikle Karagöz'ü ilk kez izleyenlerin çoğunda kendi sanatımızı ötekileştirmiş olmanın mahcubiyetini görüyoruz, tabii bu mahcubiyette icracılar olarak bizim kabahatimiz de var. Çünkü biz Karagözcüler, Karagöz'ü bu mecrada görünür kılmayı başaramamışız yıllardır. Çok iyi bir düzene girmişken iki senelik salgın arası bizi geri götürdü. Salgın süresince çalıştığımız yeni oyunumuz da eklenip iki oyunla bu yeni döneme girince tekrar eski rutinimizi yakalamaya başladık diyebiliriz. **Karagöz Aranıyor "Işkırlak"** oyunumuzla bize düzenli gişe açma fırsatı sağlayan; Moda Sahnesi, Allegro Sahne, Pasaport Sahne ve Tiyatro dell'arte Sahnesi'nin, Karagözümüzün tiyatro seyircisine ulaşmasındaki etkisini yadsıyamayız. Buradan kendilerine bir kez daha teşekkür ederim.

Çok merak ettiğim için sormak istedim. Geleneksel

Türk Tiyatrosu'nda Karagöz'ü ele aldığımızda, Karagöz oynatıcısının özelliklerini anlatabilir misin?

Karagöz oynatıcısı özelinde cevap vermem gerekirse; sadece oynatıcı yani icracı olan birinin özellikle komedi yönünden iyi bir oyunculuk yeteneği, başarılı el peşrevi (manipülasyon) ve mümkünse müzik kulağı olmalıdır. Karagöz'ün en önemli unsuru icradır ve iyi bir icracı benim açımdan iyi bir Karagözcüdür. Gelenekte ve yazılı olmayan kaidelerde ise bir Karagöz sanatçısının çok donanımlı olması istenir. Birçok disiplini içinde barındıran bir yönü var Karagöz'ün çünkü. Resim, müzik, oyunculuk, şan, oyun yazım, yönetim, dekor tasarımı, tasvir yapımı hatta bıçak yapımı gibi uzar gider… Evet, bu meziyetlerin hepsinin bir yerde toplandığı ustalarımız da oldu ve olacak zaman içinde. Ki zaten o kişiler de başka bir yere konur gelenekte. "Bu meziyetlerin hepsine sahip olmayana Karagöz sanatçısı denmez" diyemeyiz. Dememeliyiz. Tasvir yapan, oyun yazan, yöneten, oynatan, şarkı söyleyen bir Karagözcüyüm ben de. Kimisinin resim yeteneği yoktur, benim resim yeteneğim çok zayıftır mesela. Kimisinin motor becerisi yoktur tasvir yapamaz, sesi pekiyi değildir şarkı söyleyemez. Ancak mutlaka, "Karagözcüyüm" diyen birinin iyi bir oynatıcı olması gerekir. İhtiyacımız olan iyi bir oyun ve Karagöz üslubunu anlamış iyi bir oyuncudur.

Usta çırak ilişkisinin en yoğun ve belirgin olduğu alanlardan biri Karagöz. Bu konudaki fikrin nedir? Karagöz'de sanatçı işbirliğinin önemini açıklar mısın?

Karagöz, bir kültür ve deneyim aktarımıdır. Akademik alanda eğitimi olmadığı için tarih boyunca usta çırak aracılığı ile ilerlemiş ve bir işleyişi vardır. Elbette eğitim sistemimizde özellikle yüksekokul düzeyinde seçmeli ders olması Karagözcüler olarak hayalimiz ve beklentimizdir. Ancak mutlaka bir staj süreci olmalı ve bir usta ile devam etmelidir öğrenci. Çünkü her usta bir gelenekten gelmekte ve bir süre sonra kendi tarzını oluşturmaktadır veya oluşturmalıdır. Karagöz, bilindiği üzere tek kişinin götürdüğü bir seyirlik sanattır. Yardaklığımın uzun bir süresi tip seslendirdim ve bunun gelişimimde faydası oldu. Ben de yardaklarıma bazı oyunlarda bir veya iki tip vererek onları motive etmeye gayret gösteriyorum. Ayrıca bu yöntem oyunun da çeşitlenmesine ve seyircinin ilgisinin artmasına katkı sunuyor. Bu bir sanatçı işbirliğidir. Yardağım Eray Sel zaten bir tiyatro oyuncusudur aynı zamanda. Sanatçı işbirlikleri kaçınılmazdır. Şarkıları bir ses sanatçısının okuması oyunu çok daha yukarı taşır. Bir diğeri ve en önemlisi metin. Ben oyun yazabiliyorum kendimce, elim kalem tutuyor ama her icracıdan metin yazmasını bekleyemeyiz. Bu beklenti kural haline geldiği için mecburen kendi oyununu yazmak zorunda kalanlar nedeniyle Karagöz; şu an didaktizm çukurunda debelenen birçok çocuk metniyle karşı karşıyadır. Bu açıdan yazamayan arkadaşlar özellikle metin yazarlarıyla işbirliği yapmalıdır. Tabii klasik metin yazarlarına Karagöz üslubu anlatılmalı veya mutlaka örnekler izletilmelidir. Yeni oyunumuz "Godot Bize Gelmez" aslında sanatçı işbirliği konulu sorunuzun da cevabı niteliğinde. Oyunu; Murat Karahüseyinoğlu hocamız, "Godot'yu Beklerken" oyunundan esinlenerek, hayal perdesi için yeniden yazdı. Biz de oyuna Karagözümüzü oturtmaya çalıştık. Bu hem bizim hem de Karagöz için çok güzel bir arayış süreci ve deneyim oldu. Bizim özelimizde ilk kez bir Karagöz oyunu başka disiplinden gelen bir sanatçı ile işbirliği halinde yorumlandı. Yeri gelmişken Murat Ağabey'e de teşekkür edelim. Bu tarz iş birliği denemelerini zaman zaman yapacağız.

Sence bu alandaki en büyük sorun ne? Bir tıkanmadan ya da eksik kalan şeylerden bahsedebilir miyiz?

Karagöz açısından en büyük sorun metin ve kurgu sorunudur şu an. Canlı Karagöz, banttan Karagöz gibi gelenekte hiç yeri olmayan sorunları saymaya gerek yok. Esas ana sorunumuz özgün içerik üretememektir. Bir Karagöz oyunu izliyoruz, tipler geliyor, ezberlenmiş tümceler, kalıplaşmış yanlış anlama şakaları oyun bitiyor. Ben bunu bir eksik olarak görüyorum. Tıkanmadan bahsedebiliriz elbette. Biz yetişkin Karagöz yapıyor olmamıza rağmen çocuk Karagöz örneklerini kesinlikle olumsuz olarak gör-

müyoruz. Bunu açıklamam gerekiyordu. Biz "Karagöz yetişkin oyunudur" dediğimiz zaman sanki çocuk Karagöz'ü yapmak hatalıymış ve yapılmaması gerekiyormuş gibi bir algıya girdi bazı seyircilerimiz. Biz de çocuk Karagöz oyunları yazıyor ve oynatıyoruz. Karagöz bir sahne sanatıdır ve her sahne sanatının çocuk ayağı da vardır, olmalıdır da. Eleştirimiz sadece çocuklara indirgenmiş olmasınadır. Sadece çocuk oyunu bir tıkanmadır. Her iki ayakta da yenilik aranmalı ve metin üretilmelidir. Ezbercilik de bir tıkanmadır. Yeni bir perde gazeli, şarkı, teknik, karakter üretemiyor olmak tıkanmadır. Geleneğe üst perdeden bakan bazı entelektüellerimizin "Karagöz öldü" demesi de bir tıkanmadır. Ezbercilik de bu söylem de patinajdır, tıkanmadır. Açıkçası ben de hala bahsini ettiğim bazı tıkanmaları yaşatıyor olabilirim belki bazen, zamanla tıkanan yeri açıp yolumuzu bulacağız.

Hayat felsefen nedir? Bir sanatçı olarak yapmak istediğin yarım kalan işlerin ya da ideallerin var mı?

Çok geniş ve kişisel bir soru bu tabii. Kendimi anlatmayı sevmiyorum ama genel anlamda, hazmederek ilerlemeyi doğru buluyorum. Ben hala Karagöz öğrenen biriyim. "Ben artık oldum" ve "Ben yaptım da böyle oldu" cümleleri ile aramız iyi değildir. Bir işi yapmadan önce farklı birçok kişiden fikir almayı seviyor ve bunu da herkese öneriyorum. Bir eşya ile ilgili fikir belirtmek için evvela o eşyanın tabiatını öğrenmeyi isterim. İdeallerim de var tabii. Yetişkin Karagöz ile gişe açmak ve ilerlemek ilk hedeflerimden biriydi, bence gerçekleşmiş sayılır. Ancak Karagöz Aranıyor "Işkırlak" oyunumu, canlı orkestra eşliğinde gişe açıp oynatmayı çok istiyorum. Umarım hayata geçirebiliriz. Yazdığım özgün oyunları kitap olarak yayınlamak istiyorum ileride. Yine oyun dışında Karagöz odaklı bir roman hayalim ve o hayal gerçekleşirse romanı tiyatro sahnesine veya sinema perdesine taşımak gibi bir hayalim var. Bakalım.

Bizleri başka projeler bekliyor mu? Özellikle Karagöz bağlamında sormak istiyorum. Önümüzdeki sezonda neler izleyeceğiz?

Evet, yeni projelerimiz var. Yazdığım ve salgın nedeniyle beklettiğimiz üç tane oyundan ("Karagöz Aranıyor-Baba", "Üsküdar'dan Kız Kaçırma", "Ölüm, Doğum, Evlenme") birini yeni sezonda izleyiciyle buluşturmayı hedefliyoruz. İlk olarak, Karagöz Aranıyor "Baba" isimli oyunumuzu çalışacağız. Karagözümüz yine bir arayışta olacak isminden anladığımız üzere. Babasının izini tarihte geriye giderek sürecek. Karagöz tarihiyle ilgili iddia edilen tüm ilginç zamanlara gidip, eğlenceli bir zamanda yolculuk hikâyesi izleteceğiz umarım. Pek söze dayanmayan, hareket ve müzik ağırlıklı bir tane de çocuk Karagöz (gölge) oyunu projem var. Özellikle küçük yaş aralığındakilerin ve Türkçe bilmeyenlerin de izleyebileceği bir oyun olacak umarım. Bunlar dışında, bir süredir ihmal ettiğim kâr-ı kadim (eski usül) bir Karagöz oyununu kendi tarzımla oynatmayı düşünüyorum, bu sene yetişmez ama belki bir sonraki sezon. Tüm bu arayışlar ve denemeler sonucunda, Karagöz'ün daha fazla ve farklı kitlelere ulaşacağını umuyorum.

Son olarak genç meslektaşlarına tavsiyelerin ne olur?

Gelenekteki Karagöz'ün ana çerçevesini mutlaka iyi öğrensinler. Temeli sağlam olmayan bir yapının ayakta kalması mümkün değildir. Kendi öz sanatını ana hatlarıyla öğrendikten ve geleneğe hâkim olduktan sonra ise yenilik aramaktan ve denemekten vaz geçmesinler kesinlikle. Özellikle bu aşamalardan sonra, önlerine konan bence artık içi boş, kişisel hırs ve ego tatmini kokan kuralları ve baskıcı tutumları kulak arkası etsinler. Genç arkadaşların yeni içerikler üretme telaşı olmalı, az önce de belirttiğim gibi yazamıyorlarsa profesyonel metin yazarlarından destek alsınlar. Karagöz ile gişe açmaya mutlaka yoğunlaşmalı yeni arkadaşlarımız. Bu sayede hem Karagöz'ün tanınmasına hizmet edecek hem de kendilerinin ne seviyede olduğunu, nitelikli tiyatro seyircisinin geri dönüşüyle sınayabilecek ve daha iyisine yol alabilecekler. Aksi takdirde ezberlenmiş kuru bir güzelleme ve yine az evvel bahsini ettiğimiz tıkanma ve patinajda bulurlar kendilerini.

ÖYKÜ ESENDEMİR ÖRÜK İLE...

MUSTAFA İRİ

Genç yetenekleri ve onların parlayan ışığını görmek, özellikle İstanbul dışındaki jüri seyahatlerimizde bizi çok etkiliyor, heyecanlandırıyor. Öncelikle 'Sırça Kümes'teki başarını kutluyoruz. Nasıl başladı hayatında tiyatro? Öykü'nün öyküsünü senden dinleyelim mi?

Öncelikle heyecanınıza ortak olduğum için çok mutlu olduğumu belirtmek isterim. Belki klasik bir cevap olacak ama 4-5 yaşlarında karar vermiştim sahnede olmaya. Hayatımı bu düşünceyle şekillendirdim. 2006 yılında Yakın Doğu Üniversitesi Sahne Sanatları Fakültesi Tiyatro Bölümüne girdim. 2010 yılında mezun olduktan sonra başlayan profesyonel oyunculuk serüvenim Oyun Atölyesi ve ardından Moda Sahnesi'nde devam etti. Bu süreçte başka başka tiyatrolar ve yönetmenlerle de çalıştım. Oyun Atolyesi ve Moda Sahnesi benim ikinci okulum oldu. Kemal Aydoğan ile çalışmış olmak benim için çok önemli. Ben onun sahnesinde reji asistanı, yönetmen yardımcısı, oyuncu oldum ve bu çok ama çok kıymetliydi. Tabi bu ülkenin iyi oyuncuları ile tanışmış ve çalışmış olmak benim için büyük bir kazanç.

2015 yılında Bursa Devlet Tiyatrosu kadrosuna dahil oldum. Burada olduğum için de kendimi şanslı sayıyorum. Birbirinden değerli birçok yönetmenin sahnelediği oyunda yer aldım ve devam ediyorum. İyi bir repertuvarımız var. Sırça Kümes de bunun en güzel örneklerinden… Bursa bölgesi özelinde konuşacak olursak dünyada değişen ve gelişen tiyatro anlayışını yakından takip etmeye gayret eden bir Genel Sanat Yönetmenimiz var. Müdiremiz Arzu Tan Bayraktutan'ın teklifi üzerine Romanya'dan Bursa'ya gelen yönetmenimiz Vlad Trifaş ile şu sıralar Othello çalışıyoruz. Dediğim gibi dünya değişiyor; tiyatro anlayışı da öyle. Ben de bir parçası olmaya çalışıyorum.

Tennessee Williams'ın bu önemli yapıtını bir çok kez izledik. Sezonun en çok yorumlanan oyunu diyebiliriz. Sen nasıl buluyorsun bu metni? 'Laura' ile aranda benzerlik var mı?

Laura benim hayatımın önemli bir dönüm noktasında hayatıma girdi. Sağlık problemleri ile uğraştığım bir dönemdi ve 2 kere ameliyat olmak durumdan kalmıştım. Benim için iyi bir sırdaş ve yol arkadaşı oldu bu süreçte… Biz onunla hem çok benziyoruz hem de hiç benzemiyoruz. O kendine benziyor. Duygularımızı ifade ediş biçimlerimiz çok farklı. Laura kırılmak konusunda çok özgür. Fakat ben o kadar kolay kırılamıyorum daha korkağım. Ya da kırıldığımı gösteremiyorum demeliyim. Ama bir de şöyle bir durum var; oyun 1940'lar Amerikası'nda geçmesine rağmen o kadar aynı zamanlı ki. Evrensel değeri hala ilk günkü tazeliğinde… Kadının toplumsal varoluşunun simgesi sanki Laura. Kırılgan ama içi umut dolu, Utangaç ama ruhu özgür. Ve en özgür olduğu yer sırçalarıyla kurduğu hayal dünyası. Daha güzel günler için en kıymetlisini feda edebilecek bir cesarete sahip. Fakat o cesareti de kırıldığında…Kırıldığımız yerden kopuyor hayat. Bu nedenle bence tüm kadınlar biraz Laura.

Biblo gibi kırılgan biri 'Laura'. Ve sen onu yorumlarken harikaydın. Rolüne nasıl yaklaştın? Genel olarak kendi oyunculuk stilinden bahseder misin?

Çok teşekkür ederim nazik sözleriniz için. Laura ile empatiden öteye geçen özdeş bir ilişki kurmam gerekiyordu. Tennesse Williams'ın kendi kız kardeşi Rose için yazdığı bu role çok büyük saygım var. Onu incitmeyi hiç istemedim. Hassasiyetine özen göstererek, kırmadan çıkarmalıydım bu rolü. Bildiğinize eminim tabi ama kısaca şöyle bir şey anlatayım; Tennesse Williams'ın engelli bir kız kardeşi var. Rose… Ve onun tedavisi için Williams ailesi Lobotomiye karar veriyor. O dönem çok gelişmiş bir tedavi yolu değil bu ama Tennesse Williams bunun önüne geçemiyor. Lobotomi sonrası kardeşi yatalak kalıyor ve bir daha ayağa kalkamıyor. Bunun üzerine onu nasıl özgürleştireceğini düşünen ince ruhlu abisi, hayata onun gözlerinden bakmayı deniyor ve en özgür yaşam alanının Laura'nın hayal dünyası olduğu fikri ile sırçaların hikayesine başlıyor ve Sırça Kümes'i yazıyor. Ben de böylesine hassas bir hikayeye aynı saygıyla ve özenle yaklaşmak durumundaydım.

Genç yaşta sahne tozu yutmuş bir oyuncu için tiyatro bir handikap mı yoksa bir armağan mı sana göre? Korkuların var mı?

Korkularım var hem de çok fazla. Tom oyunda bir sahnede annesine "Yaptıklarımla yapmak istediklerim arasındaki farkı anlamaya çalış" diyor. Benim de Yapmak istediğim çok şey var. Şahsen erken yaşta sahneye çıkmayı handikap olarak görmüyorum. Çocukken hayal dünyamda oynadığım kişi ve kişileri şimdi daha profesyonel bir ortamda, büyük bir topluluğa oynuyorum. Maalesef dünya karmaşık bir hal aldı. Bunun sanata sirayet etmemesini umuyorum. Çünkü gerçekten de ayağıma ayakkabılılarını geçirip yollarını yürümek istediğim daha bir çok rol var. Ya yetişemezsem korkusuyla duraksamak istemiyorum.

İstanbul'da da işler yapmış biri olarak Bursa ile bir karşılaştırma yapar mısın? Anadolu'da tiyatro zor mu?

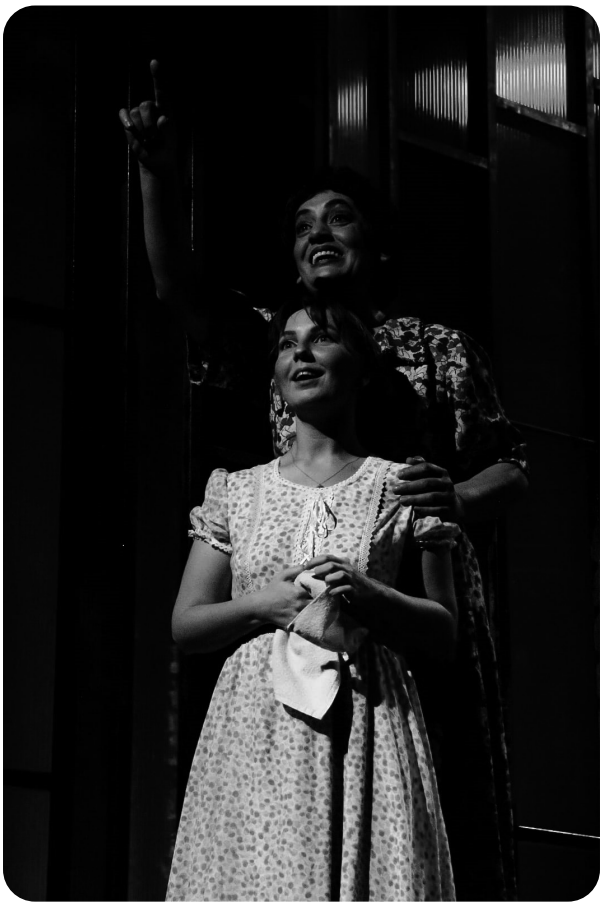
Bursa'da şanslı bir oyuncuyum, bunu inkar edemem, çünkü devlet tiyatrosu çatısı altında çalışıyorum. Teknik anlamda hiçbir eksiğimiz olmadan bir çok çalışmayı yapabiliyoruz. Özel tiyatro ile karşılaştırmak haksızlık olur diye düşünüyorum. Ben İstanbul'da yalnızca özel tiyatrolarda çalıştım. Yakın zamanda bu ülkenin bir çok sanatçısına ve tiyatroya ev sahipliği yapan, sanat icra eden bir kurumun elektriği kesildi. Bu çok üzücü bir durum. Sanat hiç bir yerde ve hiç bir alanda sekteye uğramamalı, faaliyetlerine devam edebilmeli. Anadolu'da tiyatro yapmak bu anlamda da önemli. Ona ulaşmak isteyen herkes

için ulaşılabilir olmalı. Bu yüzden bölge tiyatrolarının ülkemiz için çok önemli olduğunu düşünüyorum.

Ekran yüzün de var. Fotojeniksin ayrıca. Dizi sektörüne bakışın nedir. Tiyatro ile karşılaştırdığında televizyon ve sinema sana cazip geliyor mu? O yöne ilgin var mı?

Bu güzel övgüler için çok teşekkürler. Biz repartuarı çok zengin bir tiyatroyuz, Bütün sezon hemen hemen her oyunda rol alıyoruz. Bu nedenle sürekli dizide rol almak, zaman açısından zor. Ama eğer uygun bir proje denk gelirse neden olmasın. Bir dijital platform için çekilen dizide oynamayı çok isterim. İçinde olmayı çok istediğim, izlerken kıskandığım ve ah keşke ben de olsaydım bu işin içinde dediğim çok iyi işler yapılıyor son yıllarda Türkiye'de. Sinema ise tabi ki, her oyuncunun hayali. Beraber çalışmayı çok istediğim yönetmen ve oyuncular var.

Pandemi süreci hepimizi olumsuzladı ve yara aldık. Nasıl atlattınız? Genç bir oyuncu için zor olmalı.

Pandemi evet çok zordu. Üstelik iki defa covid geçirmiş biri olarak, hem sağlık hem sosyal açıdan sıkıntı verdiğini söyleyebilirim bu sürecin. Tüm dünya bir anda bilmediğimiz bir durumla temas ettik ve buradan hem bedenen hem zihnen sağlıklı çıkmak zorundaydık. Sağlık olsun lafı ilk kez bu kadar anlam ifade etti. Üretmedikçe tükeniyor insan. Durdukça geriliyor. Tabi sahnelerden uzak olmak da vitaminsiz kalmak gibi bir şey, bir oyuncu için. Neyse ki biz bu süreçte Devlet Tiyatrosu olarak açık hava festivallerinde oyunlarımızı oynamaya devam ettik, her şeyin düzeleceğine olan inancımızdan şimdilerde oynadığımız oyunlarımızın provalarını yaptık. Bu bizim için biraz nefes oldu tabi.

Yolun başında sayılırsınız. Kurumsal bir çatı altında şanslı olduğunuzu düşünüyoruz. Gerçekleşmesini istediğiniz başka idealler var mı? Sırada hangi hedef var?

Evet, hayaller. Tiyatro zaten hayallerin sahnelendiği bir yer. Her rol yeni bir hayalin peşine sürüklüyor ve hep daha iyisini arıyor insan. Tabi her oyuncunun kendini sahnede görmek istediği bir rol var. Biz oyuncular doyumsuzuz. Bir sürü roller var oynamak istediğim ve tabi bir de yönetmek istediğim oyunlar var.

Hayatını tiyatroya adayan fakat zorluklarla baş edemeyip vazgeçen bir çok genç ve yetenekli oyuncu var. Başarı konusunda onlara neyi öğütlerdin? Sence mutluluğun bir oyuncu için anlamı ve anahtarı nedir?

Bilmem, çok kişisel bir serüven ve yolculuk bu. Bu nedenle söyleyebileceğim tek şey sezgilerini kaybetmesinler ve onlara güvensinler. Ben dünyaya bir daha gelsem yine bu işi yapardım. Bence bu işin tek sırrı onu çok sevmekte. Sev ve yap o kadar.

"MEDEA"
MİTOSTAN LOGOSA, MEDEA'DAN ANNA'YA
-BÖLÜM 2-

NERİMAN UYSAL

Bir anne için çocuklarından bu kadar uzun süreli ayrı kalmanın ne kadar acı verici olduğunun farkında değilmiş gibi davranır Lucas. Daha da ileri giderek, son derece duyarsız biçimde çocukların artık kendisine yük olmayacağını söyleyerek durumu maddiyatla ilişkilendirir. "Belki biri çıkar karşına." diyerek sözde Anna'yı rahatlatmaya çalışır. Kadınları en fazla acıtan sözlerden birini daha etmiş olur.

Sona yaklaşılmaktadır. Clara'nın babasının gelip çocukların saat üçte havaalanında olmaları gerektiğini söylemesiyle bir duyarsızlık, acımasızlık örneği de o sergiler. O da sözde Anna'yı düşünmektedir. Çocuklara skype hesabı açtırmıştır. Anna'ya skype hesabı olup olmadığını sorar. Sorunu böylece çözdüğünü düşünmektedir.

Christopher çıkınca Anna ile Lucas tartışması devam eder. Lucas ve patronunun kızı Clara arasında Anna'yı acıtan çok fazla yaş farkı vardır. "Biz birbirimize aşık olduğumuzda o kız 2,5 yaşındaydı" der. Lucas umursamaz.

Stone aldatan erkeğin hangi yollarla aldatacağı konusuna pek çok yönden yer vermiş. Eşin genç kadınla aldatılması, yaşı ilerlemiş erkeğin kendisinden çok fazla küçük bir kadın karşısında yeniden heyecan duyması, zengin patron tarafından sunulan rahat yaşam. Kendisine sağlanan üst düzey pozisyon, satın alınan hayat. Bunun yanında Anna'nın onu çocuklar nedeniyle arzulamadığını söylemesi, çocuklar doğduktan sonra Lucas'ın kendisini arzulamadığını düşünmesi. Pek çok evlilikte rastlanan benzer durumlar.

Sonraki sahnede Anna Clara'yı öldürdüğünü anlatır. Bıcağı kalbine saplamıştır. Clara'nın ölürken yüzünün aldığı ifade Anna'yı üzmüştür. Hayatının en aptalca hatasını yapmaktan kurtardığını söylemiştir Clara'ya Anna.

Çocuklar gelip Clara'ya ne olduğunu sorduklarında Anna'nın yanıtı uyuyor olur ve McDonald'a gitmelerini söyler. Çocuklar annelerine "yine başın belaya girecek, ambulans çağıracağım" derler. Her taraf kan olmuştur.

Anna Lucas'ı arar. Lucas işte olduğunu söyler. Çocuklarla evde olduğunu söyleyen Anna'ya çocukların üzülüp üzülmediklerini sorar. Anna biraz şok geçirdiklerini, kaçınılmaz gidişatı değiştirirsin diye düşündüğünü söyler ve oğlu Edgar'ın doğumunu anımsayarak doğum sırasında yaşadıklarını anlatır.

"Edgar'ın doğumunu hatırlıyorsun, Epidural yapılmıştı. Edgar geldiğinde paramparçaydım." Lucas'ta en ufak bir duygu ifadesi yoktur. Anna'nın çektiği acı umurunda bile değildir. "Anna beni arama artık" diyerek, hiç etkilenmediğini gösterircesine telefonu kapatır. Bu andan itibaren, Edgar vasıtasıyla Lucas'ı geri döndürme çabası da boşa çıkan Anna'nın, ümidi tamamen tükenmiş ve eylemine odaklanmıştır. Yapacaklarını Lucas'ın telesekreterine anlatır.

"Telesekretere konuşuyorum." diyen Anna sayıklar gibi, hızla, durmaksızın konuşmaktadır.

"Eve gideceksin ve hayatının tümden değiştiğini göreceksin. Polisi arayacaksın. Senin evine geliyorum."

Tıpkı Euripides'in Medea oyununda Medea'nın Iason'a söylediği sözlerin benzerini söyler.

"Bütün bunlara sen engel olabilirdin, bunu unutmamanı istiyorum. Bana engel olabilirdin ama olmadın. (…) Senin için hayatımı altüst ettim. Senin için her şeyi feda ettim."

Anna kocası Lucas'ın geri dönmesi için tüm yolları denemiş ancak kocasını geri kazanmak için yaptığı çabalar boşa gitmiştir. Yaptığı her başarısız uzlaşma çabasının ardından Anna yeni bir atılımda bulunur ama hepsi boşa çıkar. Lucas Anna'dan kesinlikle vazgeçmiştir ama Anna bunu kabul etmek istemez, ısrar eder. Tıpkı günümüzde aldatılan pek çok kadının yaptığı gibi. Tutkuyla bağlandığı kocası Lucas karşısında kadın olarak hiçbir değeri olmadığını anlar. Tıpkı Medea gibi fedakarlıkları boşa gitmiştir. Anna için çıkış yolu kalmamıştır. Doğurganlığı azalmış, cinsel çekiciliği bitmiştir. Gençliğini, gücünü, kariyerini kaybeden kadının çaresizliği. Terk edilen, çocuklarından uzaklaştırılacak olan, yalnızlığa, sevgisizliğe mahkum edilen. Denemelerinde başarısız olan Anna Lucas'ın dönmeyeceğini anladığı noktada kararını verir ve kendisinin ve çocuklarının trajik sonunu hazırlar. Kendisine yaşatılan bunca olumsuzluktan sonra Lucas için en büyük ceza onu çocuklarından etmektir. Euripides'in metninden farklı olarak bu kez öldürme eylemi bıçaklama yoluyla değil, evi yakma yoluyla gerçekleşir ve kendisini de yakar çocuklarla birlikte.

Çocuklara Diezepam (uyku ilacı) içirdiğini söyleyen Anna "Gördükleri son şey annelerinin onları öpmeleri." oldu der. Lucas çocuklarını göremeyecektir artık. Anna uyku ilacı içirip uyuttuğu çocuklara "iyi uykular" diyerek üzerlerine sahne üstünden dökülen külleri atar toprak niyetine. Evi ateşe vermiştir.

"Gideceğimiz yerde daha mutlu olacaklar. Seni orada bekleyeceğiz. (…) Yeniden başlıyoruz hepimiz, yeniden başlıyorum." Anna, çocuklarıyla birlikte kendini de öldürmesi onu cani bir anne olmaktan kurtarıyor.

Sosyal hizmet uzmanı Marie Louise sahneye girer ve gördüklerini dehşet içinde anlatır. "Lucas beni arayınca eve koştum. Üst kat cayır cayır yanıyordu. Alevler pencereleri sarmıştı. İtfaiyeciler oradaydı ama şiddetli rüzgar vardı ve alevler yayılıyordu. İçeri girmeye çalıştı Lucas. Evde eskiden salon olan yerde onun üstünde sarmaş dolaş kömürleşmiş 3 ceset. Annelerinin koynunda çocuklar karışmıştı birbirine. Soruşturma ekibi gelmişti."

Sosyal hizmet uzmanı olayı anlatırken sahneye giren Lucas perişan halde dizlerinin üstüne çöker sırtı seyirciye dönük olarak. İçinde çocukları ve Anna'yla birlikte yanmış olan evini seyretmektedir

Güçlü bir dramatik etki uyandırarak bitiyor oyun. Lucas yıkılmış bir ruh haliyle kıvranmaktadır. Acı içinde çökmüş, sonsuzluk duygusu uyandıran bembeyaz sahnede, sonsuz bir acıya düşüş, kıvranış. Her şeyini kaybeden, gücünü yitiren erkek. Sonsuza dek orada kalacak gibi oturmakta, evine bakmaktadır.

Burada Anna ve çocukları kurban olmakla birlikte Lucas yaşayan, geride kalan olarak korkunç bir acının içinde kalacak, yaşadığı sürece bu acıyı yaşayacaktır. Tıpkı Iason gibi.

Medea ile karşılaştırıldığında Medea'nın Anna'dan daha güçlü bir kişiliğe sahip olduğunu görürüz. Kararını verip hemen uygulamaya geçmiştir ve dönmesi

için Iason'a yalvarmamıştır. Anna ise başından itibaren evliliğini kurtarmak adına kendini aldatmasını bile gözardı edebileceğini ifade etmiş, son ana kadar evliliğini kurtarma mücadelesi vermiştir.

Antik yunan toplumundaki kadının arka plana itilmiş konumuna bakıldığında Euripides'in Medea'sının alışılmış kadın imajının dışına çıktığı görülür. Atina toplumunda ikinci sınıf vatandaş sayılan kadından beklenen evinde kocasına hizmet etmek, çocuk doğurmaktır. Kadından beklenenin tersine, toplumsal rolün dışına çıkan, geleneklere ve düzene başkaldıran güçlü bir kadın kimliği oluşturan Medea vardır Euripides'in oyununda. Erkeğe de, yasa yapıcı krala da baş kaldıran güçlü bir kadın. Stone'un Anna'sı çok başarılı bir bilim kadını olmanın yanında Medea kadar güçlü değildir. Kocasının diğer kadınla olan beraberliğine göz yumacak, onu her şeye karşın affedecektir. Tıpkı günümüzde hangi sosyal, kültürel sınıftan olursa olsun, pek çok kadının kendilerini aldatan eşlerinin yaptıklarını görmezden gelmeleri ya da aldatma eylemi ortaya çıktığında boşanmamaları gibi. Erkek aldatır, kadın unutmaya hazırdır. Okumamış, ekonomik özgürlüğü olamayan bir ev kadınının görmezden gelme tavrından daha acı vericidir bir bilim kadınının aynı güçsüzlüğü göstermesi. Stone'un bu şekilde günümüzde aldatılan pek çok kadının çaresizlik içindeki durumunu göstermesi açısından oldukça etkileyicidir.

Bob Cousins'ın sahne tasarımı son derece sade olup sahnenin üç tarafına yerleştirilen panolardan oluşturulmuştur. Ortadaki pano yukarıya yükseltilecek biçimde düzenlenmiş olup, yükseltildiğinde panoya yansıtılan canlı videoyu izleme olanağı sağlar. Antik dönemde sahne dışında gerçekleşen olaylar bir sütnine ya da haberci tarafından anlatılırdı. Stone'un çağdaş Medea'ında bu iş video kamerasıyla çözümlenmiş. Projeksiyonla panoya yansıtılan görüntüler teknoloji çağının gereği olarak kullanılmış. Postmodern sahneleme anlayışında tiyatro ile sinema tekniğini birleştirmiş Stone. Yukarı kalkan pano ve panoya yansıtılan video görüntüleri. Canlı videolar ile oyuncuların arkaları seyirciye dönük oldukları durumda- yüzleri yakın plandan görülmekte ve seyirci mimiklerini, yüzdeki ifade değişikliklerini yakın plan görebilmektedir. Panolar ve zemin bembeyaz renkten oluşmuş olup, boş mekan akıl hastanesi ya da çalıştıkları, deney yaptıkları laboratuardır. Yalın, minimalist sahne anlayışıyla seyirciyi konuya odaklamayı başarıyor Stone.

Anna Lucas ile telefonda konuşurken (gerçek bir telefon yoktur) seyirciye öyle bir izlenim sunuluyor ve oyuna girip çıkan Clara ve diğerleri için seyircinin imgeleminde hayali bir mekan yaratılıyor. Ev, ofis, sokak gibi. Sahne değişikliği olmadan (sinematografik teknik) sosyal hizmet görevlisi Anna'nın evi ateşe verdiğini anlatır, seyirci ateşi hayal ederken, sahne üstünden inen simsiyah küllerle –yangını imleyen- bembeyaz sahne kirlenir.

Bembeyaz sahneye yukarıdan yağan küller etkileyici bir görüntü oluştururken, yanan ve alevler içinde kalan evin görüntüsü tıpkı Antik Yunan'da sahnede göremediğimiz olayların haberci ya da bir sütnine tarafından anlatıldığı gibi bu oyunda sosyal hizmet uzmanı tarafından anlatılarak seyircinin zihninde canlandırmasına bırakılır. Güçlü ve seyirciyi etkileyici bir anlatımdır bu.

Anna'yı canlandıran, bu rolüyle ödül almış olan Marieke Heebnik Anna'nın sevecen, öfkeli, alttan alan tavır, baştan çıkarma halleri, üzüntülü, sevinçli vb. bütün duygu durumlarını dozunda ve son derece başarılı biçimde yansıtıyor. Aynı başarılı performans Lucas için de geçerli.

INTERNATIONAAL THEATER AMSTERDAM (ITA)

Yazan: Euripides

Uyarlayan ve Yöneten: Simon Stone

Dancaya Çeviren: Vera Hoogstad, Peter van Kraaij

Dramaturji: Peter van Kraaij

Sahneleme: Bob Cousins

Işık Tasarımı: Bernie van Velzen

Ses Tasarımı: Stefan Gregory

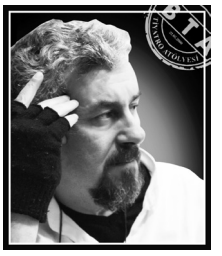
Kostüm Tasarımı: An D'Huys

Özel Yapımcı: Joost & Marcelle Kuiper

Oynayanlar: Evgenia Brendes, Aus Greidanus jr., Marieke Heebnik, Eva Heijnen, Alexander Elmecky, Leon Voorberg, Titus Theunissen, Leonard Testa

SON YILLARDA DUYDUĞUMUZ EN GÜZEL HABER: AYVALIK BELEDİYE TİYATROSU KURULDU

NEYZEN SAHNEDE!

HAYRETTİN FİLİZ

"… uzun derbederlik hayatımda; o kaldırımdan bu kaldırıma, o kapıdan bu kapıya, o diyardan bu diyara neyim ve meyim ile kuru yaprak gibi savruldum durdum. Şiir okuduk, meyi devirdik. Şimdi neyi üflemek için doğruldum."

Ayvalık'ta, 6 Mayıs 2022 Cuma günü Türk tiyatrosu adına önemli bir adım atıldı: Ayvalık Belediye Tiyatrosu ilk oyununu seyirci ile buluşturdu. Erkan Cılak'ın yazdığı/yönettiği ve oyuncu olarak da sahneye çıktığı **"Neyzen Ya Yaşıyorsa?"** adlı oyun, tarihini unutamayacağımız bir gecede, 205 kişilik ve ağzına kadar dolu olan Ayvalık Vural Sineması / Nejat Uygur Sahnesi'nde, oyunu ayakta alkışlayan seyircinin alkışlarında can buldu.

Oyun yedi oyuncuyla sahneleniyor, bir de teknik masadaki oyuncuyu eklersek, ekip sekiz kişi oluyor. Ancak bu bildiğimiz diğer sekizlere benzemiyor. Seyirci önüne çıkan yedi kişi, ülkemizin son yüzyılından çekip aldığı karakterlerle; siyasetçisinden, sanatçısına, sanatçı iddiasıyla bize zorla kitapları okutulan iktidar kalemşörlerinden, Gezi Parkı olaylarına, Aylan Bebek'ten, Nâzım'a kadar olan bir zaman yelpazesine kim giriyorsa… hepsini repliğine, jestine, mimiğine gizlemiş… Yedi oyuncunun temsil ettiklerinin içinden binlerce kişi çıkıp, oyuncu olarak sahneyi dolduruyor. Gıcır gıcır ve büyük işlere aday ekibin sekizinci parçası olan teknik masa sorumlusu Fatih Elgay, aynı zamanda yönetmen yardımcısı! O da zamanlama hatası yapmadan sahneyi ışık ve müzikle destekliyor.

Erkan Cılak, Hakan Urul, Emel Çalış, Alev Abacı, Sinan Çalğın, Tayfun Dayan ve Gürsel Yarkent'in sahnede, yönetmen yardımcısı Fatih Elgay'ın da kumanda odasında ter döktüğü oyunda anlatılan cesur hikâyenin ipinden

tutunarak bir yerlere varmaya çabalıyoruz. İpi çektikçe aslında çok da uzak olmadığımız bir yere varıyoruz: Kendimize!... Aktüele bulaşmış ve yememiz için zorla önümüze itilen kutsanmış cehaletin vurdumduymazlığı içinde ve birçoğunun neden rahatsızlık duyduğunu bile açıklayamadığı ezberletilmiş küçük burjuva alışkanlıkları, toplumsal paylaşım kültürünün yitirilmiş olması sonucu duyarsız, hoşgörüsüz, saldırganve ruh hastalıklarının eşiğine gelmiş olan zamanımız insanının nasıl bir yozlaşma içinde olduğunu izledik içimiz, replik biçimine sokulmuş ince ince bıçaklarla doğranırken!

Ayvalık Belediyesi Kültür Danışmanı olan oyunun yazarı ve yönetmeni Erkan Cılak, bir de Neyzen rolünde, yüzünün yarısı genç, yarısı yaşlı makyajıyla ile seyircinin karşısına çıkıyor. Oyundaki zaman atlamaları ya da bazı hatıralar; yüzünün seyirciye dönük tarafının mizanseniyle anlatılıyor. Bu makyaj ve ifade kuvveti, anlatılmak istenen cesur hikâyenin nasıl da derin düşünülüp, nasıl da elbirliğiyle masabaşı dramaturjisinden süzülüp seyircinin önüne geldiği konusunda fikirler verİyor seyirciye, heyecan yaratıyor sahneleri özleyenlerin içinde; varsayki çiçek açıyor kalbimizde!

Göstermeci tiyatro tekniği ile sahnelenen oyunda, ne olup bitiyorsa, seyircinin gözü önünde oluyor. Kostüm değişiklikleri, "ona benzetmeye çabalamadan" bir parça aksesuvar ya da bir şapka ile "onun anıştırılması" burjuva tiyatrosu geleneğinin eylemsizleştirilen seyirci algısını paramparça ediyor. Böylece katılım yapması, düşünsel boyutta mahkeme etmesi istenen seyircinin oyundan uzaklaşması engelleniyor. Seyirci dikkatinin yaz dereleri gibi kopma noktasına geldiği günümüzde, yaklaşık 105 dakika süren bir dikkat dinamiği başka türlü de sağlanamazdı zaten. **"Neyzen Ya Yaşıyorsa?"** adlı oyun, ağzı emzikli, sadece ruhsal arınma peşinde olan, ışıltılı burjuva tiyatrosunun sırça kulesini taşa tutuyor. Karşımızda kimi zaman bizi güldüren, çoğu zaman hüzünden boğulmamıza neden olan oyunun sonunda, neredeyse bir suçluluk duygusuyla biribirimizin yüzüne bakamıyoruz. Çünkü izlediğimiz toplumsal kepazeliklerin ortağı değilsek bile, karşısında da durmadığımızı fark etmenin acısı sarıyor hepimizi. Utanıyoruz!

Erkan Cılak, kurduğu tiyatro ekibini nereye götüreceğini biliyor hissine kapılıyoruz ilk gösteri sonrası. Çünkü sahneleme tekniğine bakarak, yöntem seçkisinin doğruluğunu; oyunculuk tekniğine bakarak da, çağın tiyatrosuna uyumlu bir çalışma içinde olduklarını; sadece sahnede oynayarak değil, diğer tiyatro hamlelerini dikkatle izlediklerini, deneyim sahibi aksakallılardan fikir aldıklarını düşünüyoruz. Hizmetiçi eğitimin, oyuncuları birbirini çiğnemeyen, öne çıkmaya çalışmayan bir sakinliğe getirdiğini, masabaşı dramaturjisi yapılarak da "çok aklın, ortak ülkeye doğru yaptığı yolculuğu" oyunun neredeyse her mizanseninde izlemenin huzuru sarıyor izleyiciyi. Meslekten olanlar daha iyi bilir ki; kendine güvenen bir takımın, bu güveni duyması için tek şart vardır: Çok ama defalarca çok prova yapmak, oyunun seçilmesinden, son selamına kadar her aşamada terinin sahneye damlaması!

Çünkü sizi izleyen dikkatli bir çocuk karşınızda, ilk olarak sizin üzerinizden tiyatroyu sevebilir ya da o küçücük yaşta karnenize zayıf yazıp, sanattan uzaklaşabilir. Hiçbir inanmış tiyatro insanı, bilimsel kültürü konusunda onlarca bilgi birikmiş tiyatro sanatını, bu riski göze alarak incitmek istemez… Basit, çalışacağız, hepsi bu! Oynayanlar çalışmış, seyirciye de her türlü bahaneye karşı, sanata dair çalışmanın aslında aktif dinlenme olduğunu anlatmalarından anladık bunu.

Oyundan çıkan seyircilerle yapılan fuaye ya da seyirci görüşü alınması, görüşlerin saygıyla dinlenmesi; sahnede sunulanın bir heves değil de, takvimli, tüzüklü, ilkeli, bilimsel bir tiyatro çalışması yapıldığı fikrini pekiştirdi seyircide. Değişik meslek ve yaş gruplarından oluşan topluluğun, ortak selamda ışıl ışıl parlayan yüzlerinin yarısı, spot altında yansıyan ter ise, diğer yarısı da "doğru" ve sanatın birincil görevi olan kim toplumun karnını ağrıtıyorsa, o kaynağa karşı durduklarından emin olmanın gururuydu bana kalırsa.

Tüm sahneyi kaplayan oyunun dekorlarını Hakan Urul yapmış. Arkada devasa bir fon perdesi; dallı güllü bir ağaç, sahne ortasında sembolik bir rıhtım… Hikâye gereği Ayvalık'tan cennet birköşede, Patriçia'da pikniğe gelmiş bir grup insandan birinin, hayalinde duyduğu ney sesinin peşinden giderek Neyzen'e ulaşması ve ardından simultane sahne yapısıyla, çift zamanlı karşımıza çıkarılan bir hayat hikâyesi… Neyzen'in onurlu, sefil, inanmış ve kendine özgü eşsiz hayatı!

Sahnedeki oyun metni kitap olarak basılıp, tiyatronun fuayesinde okuyucuya da sunulmuştu. Kitabın baskı aşamasında elimin de değdiği bu şık, doğru hedefi olan ama söz ağırlıklı oyunun, nasıl sahneleneceğini çok merak ediyordum. Yıldız oyuncuyu reddeden bir algı ya da başka deyişle parçalara bölünmüş anlatıcı olmadan bu işin üstesinden gelebilmek oldukça zordu ve yönetmen Erkan Cılak, tam da bunu yapmış: Herkes, her an, her şey ya da herkes olabilmektedir! Bu sahneleme tekniği, oyunun sonunda toplu selam veren oyuncuların, ortak ülkü birliğine doğru yürüdüklerinin ilanı şeklinde karşımıza dikilmelerinde o kadar net biçimde gövde buldu ki! Heyecanlanan ve anlatılan acı hikâyelere içerleyen seyirci ne yaptı peki? İzlediği ve neredeyse aynı acıları kendisinin de yaşadığı haksızlıklara karşı, cesur oyuncuların önünde ayağa kalkarak oyuna destek verdi.

Hiç kuşkum yok ki; iletişimini yitirmiş, temel yaşamsal haklarıyla estetik/ruhsal gelişimi arasında ihtiyacı olan sanattan uzaklaşmak zorunda bırakılan bir toplumda, cesur bir repertuvarla seyircisinin önüne çıkan Ayvalık'ın çalışkan tiyatro emekçileri işlerinin ne kadar zor ve zahmetli olduğunun bilincindedir. Bundan sonra seçecekleri repertuvarlar, onların hangi tiyatronun peşinde olduklarını da gösterecektir.İlk oyunlarına bakarak bilim tiyatrosunun yolundan gideceklerini düşünmek, benim gibileri heyecanlandırıyor. Onlar elini taşın altına sokuyorsa; sahnelerimizin günden güne kalitesini yitirdiği zamanımızda, hele hele muhalif bir kişi üzerinden yakın çağ utançlarını unutturmamak düsturuyla, Neyzen'i alt kuşaklara tanıtmak amaçlı bu çağdaş girişimi desteklemek de bize düşer. Çünkü biri "o ateşi" hep yaktı, hep yakacak. Hayata el vermenin yaşı yoktur; bugün kırgınsak, yaralıysak, eksiksek, bu vazgeçeceğimiz anlamına mı gelmelidir? Kat'a… Zinhaarrr! Buradayız!

Yolun açık olsun Ayvalık Belediye Tiyatrosu! Adımlarınız gündüz güneşe, gece en parlak yıldızın aydınlattığı yollara doğru olsun. Acı çeken Türk tiyatrosunun dirilmesine doğru olsun! Bize düşeni söyleyiniz sadece, koşup geliriz. Çünkü biz perde açılan her sahnede, sizinleyiz!

Hayrettin Filiz

TİYATRO BABUTSA
"DIŞARISI İÇERİDEN KARANLIK"
OYUNUYLA PERDE DEDİ

İstanbul'da kısa bir süre önce temelleri atılan Tiyatro Babutsa, Dışarısı İçeriden Karanlık isimli ilk oyunuyla 10 Mart akşamı Bakırköy Sahne 74'te prömiyerini gerçekleştirdi.

Kıbrıs ve Türkiye ortaklığında İstanbul'da temelleri atılan ve "iki kıyı arasında" söylemiyle faaliyete geçen Tiyatro Babutsa, Kıbrıs'ta yetişen Babutsa meyvesinden ismini alıyor. Türkiye'de kürek yemişi, diken inciri gibi isimlerle anılan meyve yaz aylarında kaktüs bitkisi üstünde turuncu bir renkle sofralarımızda yerini alıyor. Dikenli olmasından dolayı toplarken ve soyarken oldukça meşakkatli olan Babutsa meyvesi oldukça tatlı ve ferahlık veren bir yapıya sahip. Bu noktadan hareketle turuncu renkli olmasıyla enerjiyi, lezzetindeki tatla enfesliği ve dikenli oluşundan ötürü zorluğu simgelemesiyle tiyatroya Babutsa ismi verildi.

Tiyatro Babutsa ilk olarak, dışarıyla içeriyi, karanlıkla aydınlığı ve kahkahayla gözyaşını "kadın" dünyası ekseninde irdeleyen Dışarısı İçeriden Karanlık isimli oyunuyla perdelerini açma kararı aldı. Kadınları anlatan, Alper Susuzlu'nun yazıp İlke Susuzlu'nun yönettiği Dışarısı İçeriden Karanlık adlı oyun , Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla tiyatroseverlerin huzuruna çıktı.

Ruh sağlığı ve hastalıkları hastanesinde geçen, kadınların etrafında cereyan eden oyunda; kadın hakları, insan hakları ve evrensel değerler irdeleniyor.
Çılgın kadınların hikayesinde acı ile tebessüm, hüzün ile kahkaha adeta iç içe. Gülerken ağlayanları, ağlarken gülenleri resmeden psikolojik bir oyun.
Karanlıkla aydınlık bir terazinin iki kefesinde tartılıyor oyun boyunca, tıpkı akıllılıkla delilik gibi...

Dışarısı İçeriden Karanlık isimli oyunda Tülin Boz, Özgem Gedik, Begüm Gedik, Hilal Başaranlar ve Özgür Garipsazcı rol alıyor. Mayıs ayında izleyiciyle yeniden buluşacak oyun siyahla beyazın hüküm sürdüğü tezatlar dünyasında, bir birinden farklı "kadın" hayatlarına yolculuğa çıkarıyor bizi.

T.C. MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

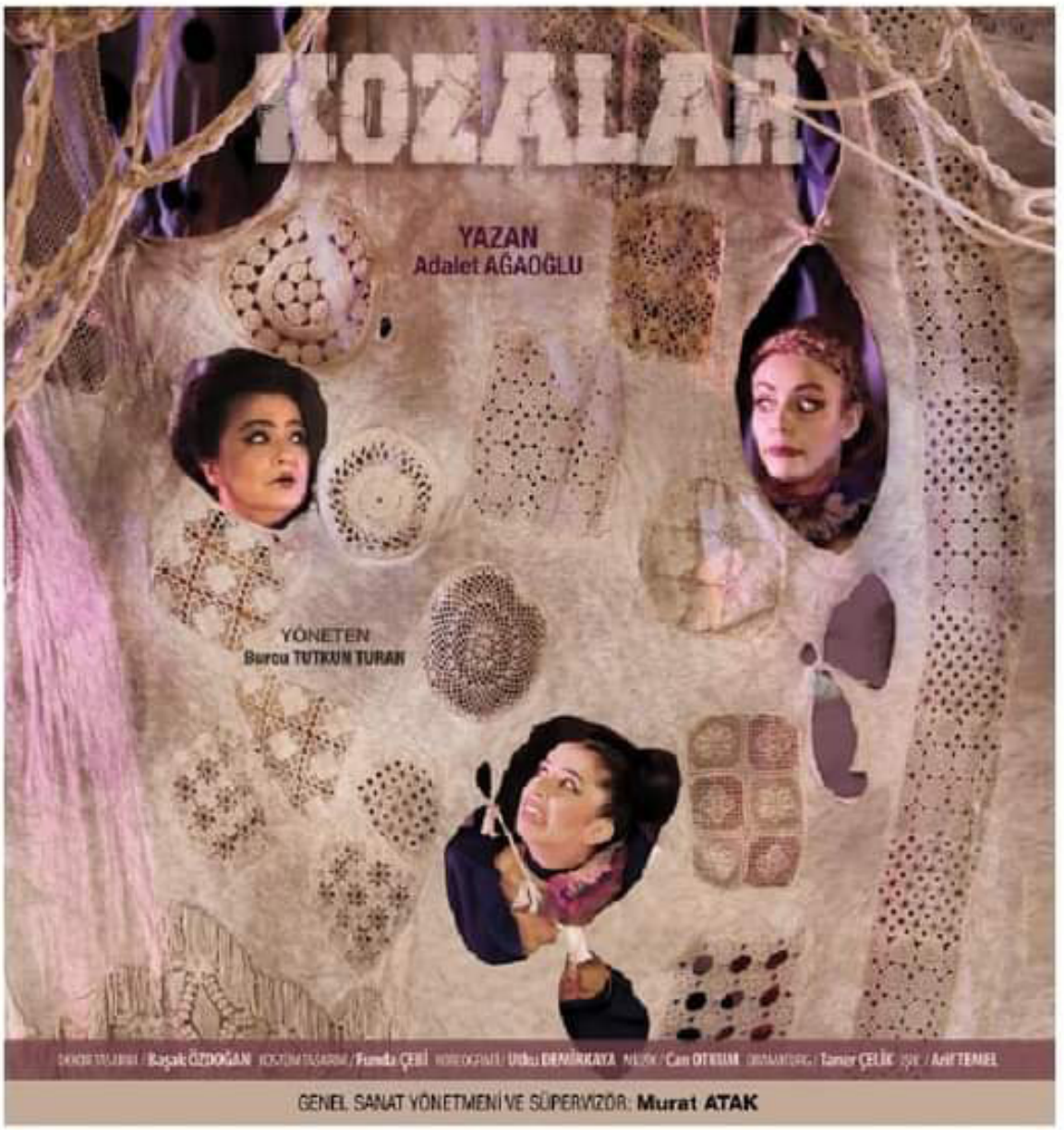
ŞEHİR TİYATROSU

Vahap Seçer

T.C. MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHİR TİYATROSU

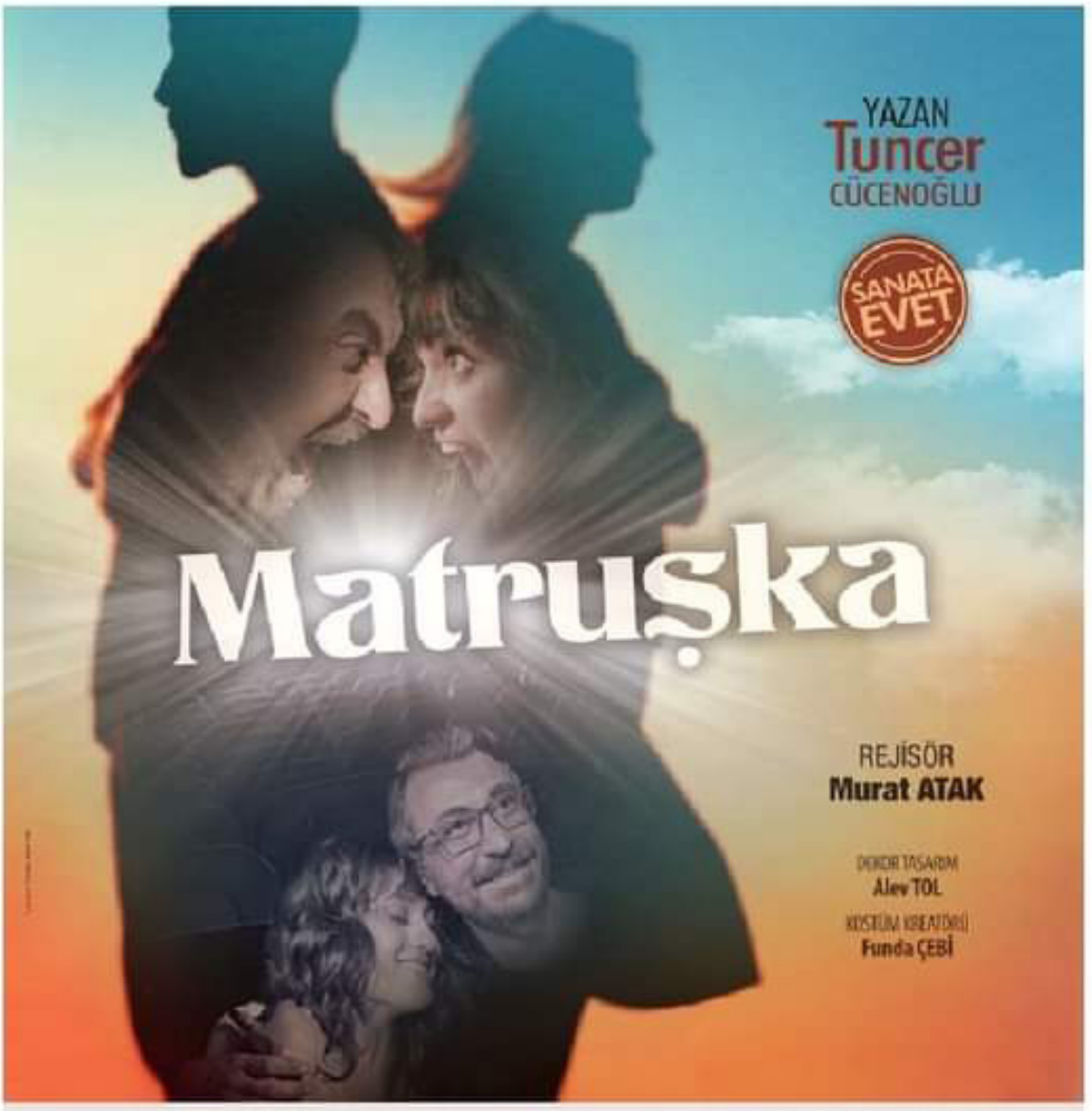

GENEL SANAT YÖNETMENİ VE SÜPERVİZÖR: **Murat ATAK**

Vahap Seçer

T.C. MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHİR TİYATROSU

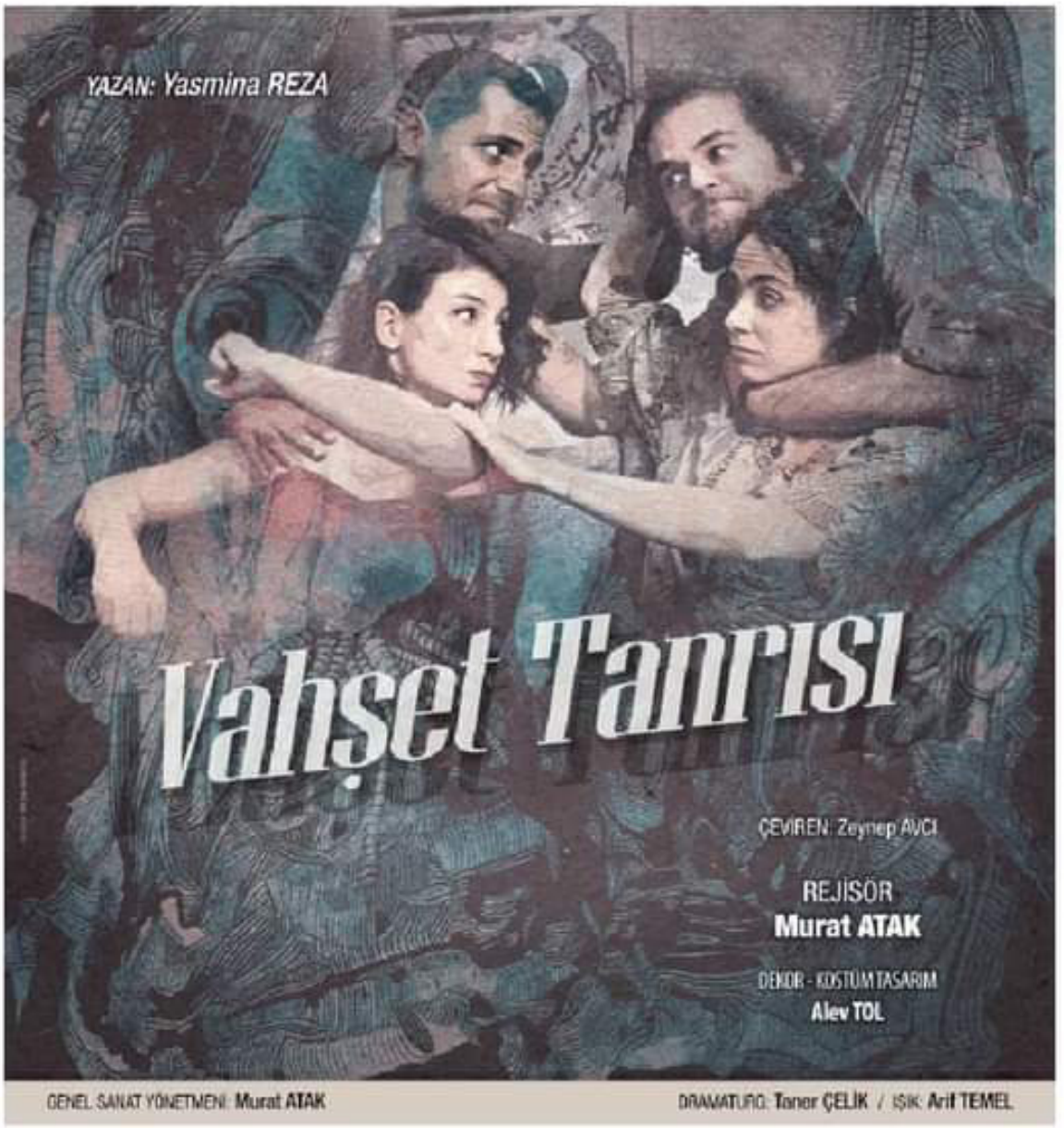
GENEL SANAT YÖNETMENİ: Murat ATAK

DRAMATURG: Taner ÇELİK / IŞIK: Arif TEMEL

Vahap Seçer

T.C. MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHİR TİYATROSU

GENEL SANAT YÖNETMENİ: Murat ATAK

DRAMATURG: Taner ÇELİK / IŞIK: Arif TEMEL

Vahap Seçer

T.C. MERSİN BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

ŞEHİR TİYATROSU

Vahap Seçer